Hayat

YILBAŞI HEDİYELERİMİZ

✔ *Bu Sayıda:* Mamie Van Doren'in yaldız çerçeveli boy resmi

✔ *Gelecek Sayıda:* Beş renkli fotoğraflarla 1959 Hayat takvimi

✔ *Ayrıca:* İlk defa olarak renkli Atatürk tablosu.

No. 116 26 ARALIK 1958
125 KURUŞ

Neş'eli bir Yılbaşı için..

Grafika

KÜTÜK PASTASI

Kullanılacak Malzeme: 1 kilo kestane, 300 gr. pudra şekeri, 250 gr. kavrulmuş çekilmiş fındık, 250 gr. SANA, 250 gr. pudra şekeri, 100 gr. sütsüz çikolata, 2 kahve fincanı süt, bir az vanilya.

Yapılması: Kestaneler haşlanarak kabukları soyulur. Elekten geçirerek püre haline getirilir, pudra şekeri, çekilmiş fındık ilâve edilir, yoğurulur, birkaç saat beklettikten sonra budaklı kütük şekli verilir, üzerine krem sürülür, ağaç kabuğunun çizikleri taklit edilir, badem ezmesi ile mantar yaparak üstüne konur.

Kremi: 250 gr. SANA, 250 gr. pudra şekeri, vanilya beraber iyice ezilir, 2 fincan sütte eritilmiş çikolata yavaş yavaş ilâve edilerek krem haline getirilir. Kremin rengini açmak için SANA koyulaştırmak için de çikolata ilâve edilir.

S.143

Gran-Düşe

Yeni Çorap Serisi

Muazzamdır!

Grafika

GRAN-DÜŞE çoraplarını imâl edenler daima dünya çorap imâlatı tekniğinin öncüleridir.

Böylece, her sene, en yüksek kaliteden, zengin bir çorap çeşidini arzedebilirler.

GRAN-DÜŞE çorapları daima tercih edeceğiniz çoraplardır!

Gran-Düşe

Zarif kadının, Zarif çorabı

GD.584 a

Hayat

CAROLE LESLEY
(Fotoğraf: T. H. A.)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 3 CİLT: 6 SAYI: 116

SAHİBİ : Şevket RADO
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI
REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA, Semiral BİLBAŞAR, Hikmet ANDAÇ
RESİM ve BAŞLIKLAR :
Ayhan ERER
FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.
TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.
İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56
DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.
BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.
İLANLAR :
Türk Basın Birliği Resmi İlânlar Limited Ortaklığ'ından verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.
ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £

HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Herkes Onlardan Bahsediyor

Bir başlık yoktur ki kadınsız ilgi çeksin. Bir reklâm, bir afiş yoktur ki kadınsız güzelleşsin. Bir haber yoktur ki kadınsız herkese hitap edebilsin. Güneşin gelininden, Seba Melikesi'ne kadar her zaman kadın. İşte bunlardan birkaçı...

GÜNEŞİN GELİNİ — 27 kasımda Veliahd Akihito ile nişanının resmen ilânından beri Japonya'nın bir numaralı kadını, zengin bir fabrikatörün kızı Miçiko Şoda olmuştur. Fotoğrafta Güneşin Oğlu ve gelini ünvanlariyle tahta geçecek olan müstakbel imparator ve imparatoriçe görülmektedir.

SENENİN BEBEĞİ — İran Şahı'nın kızı Prenses Şahnaz, 2 aralıkta bir kız çocuğu dünyaya getirdiği zaman bir isim listesi hazırlanarak, torununa bir ad beğenmesi için o sırada İsviçre'de olan Şaha gönderilmişti. Şah bu isimler arasında nazlı ay mânasına gelen Mahnaz adını seçti...

SEBA MELİKESİ — Dünya umumi efkârının sık sık fotoğraflarını aradığı film yıldızı Gina Lollobrigida da, şimdi Yul Bryner ile devam ettiği Seba Melikesi filmindeki eski partöneri Tyrone Power'i arıyor. Aşk sahnelerinde Bryner'in onun kadar muvaffak olmadığını söylüyor.

ŞAH'IN SON GÖZDESİ — İran Şahı torununa isim bulmak için İsviçre'de bir taraftan düşünürken, bir taraftan da gizli gizli sarışın bir güzelle başbaşa kalmakta idi. Bir, iki haftadan beri lâfı çok edilen bu kadın, Fransız - Slav karışığı, Elga Endersen adında bir artisttir.

Batı - Doğu mücadelesinin ikiye böldüğü

şehir gene günün 1 numaralı mevzuu...

BERLİN

Berlin'e giden kara yolları yiyecek giyecek ve yakacak taşıyan kamyonlarla doludur. Koskoca şehir altı aylık bir sinir harbine hazırlanıyor. Kruçev Batılılara, Batı Berlin'in «Serbest Şehir» ilân edilmesini teklif etmiş ve bu teklifle ilgili olarak, Rus işgalindeki Doğu Berlin'i, Batılıların tanımak istemedikleri Doğu Almanya'ya devredeceğini söylemiştir. Kruçev, bu teklifin tahakkuku için Batılılara altı aylık bir mühlet vermiş bulunuyor. Batılılar ise bunu şimdiden kesin olarak reddetmişlerdir. Bu Berlin'in ilk geçirdiği kriz değildir. İkinci Cihan Harbi'nin sona ermesinden üç yıl sonra, Ruslar Berlin'i çepeçevre kapatarak on bir ay mahsur bırakmışlardı. Şehir bu müddet içinde tamamen hava yoluyla beslenmişti. Berlin doğu Almanya'nın göbeğindedir. İkinci Cihan Harbi'nden beri dört işgal bölgesine ayrılmıştır. Amerikan, İngiliz ve Fransız bölgeleri batı Berlin'i, şehrin yarısını kaplıyan Rus bölgesi ise doğu Berlin'i meydana getirmektedir. O zamandan beri devam edegelen Doğu - Batı mücadelesi bu şehrin birleşmesine bir türlü imkân vermemiştir...

Batı ile Doğu, Berlinde 13 seneden

İşte Demir Perde'nin başladığı yer : Burası Brandenburg Kapısıdır. Soldaki levhada, 40 metre sonra Batı Berlin'in bittiği yazılıdır.

HARB sonrası Berlin'inin değişmeyen hususiyeti Doğu ile Batı arasındaki büyük tezattır. Batı Berlin'in Champs-Elysées'si olan Kurfürstendamm'da dolaştığınız zaman vitrinlerdeki zenginlikten gözünüz kamaşır. Muazzam caddenin dizi dizi kahvelerinde oturup önünüzden gelip geçen zarif kadınları seyretmek gözler için hakiki bir ziyafettir. Hele neon ışıkları altındaki pırıl pırıl caddeler size harb öncesinin ihtişamını hatırlatır. Ama bu âlemin birkaç mahalle ötesinde «Demir Perde» nin başladığı Brandenburg Kapısı bulunmaktadır. Ve onun gerisinde sonu belli olmıyan karanlık bir âlem. Burada mevhum bir gölge sizi bir kâbus gibi kovalar. Ertesi sabah ne olacağınız belli değildir. Şöyle bir göz attığınız zaman hayatından bezmiş insanlar bulursunuz. Bir ölüm sessizliği her tarafı kaplamıştır.

Berlin'de trafik ayrı bir alemdir. Tramvayla Doğu bölgesinden transit geçecekseniz, bölge hududunda Doğu Markı ile bilet almanız icab eder. Şayet yanınızda bozuk para yoksa tramvaydan inerek en yakın bankadan paranızı Doğu Markı ile değiştirmek zorundasınız. Bu sebepten adım başına çoğu küçücük kulübeler halindeki bankalara rastlarsınız. Bunların tek görevi, Batı Markını, Doğu Markı ile değiştirmektir. Doğu Markının dört misli daha düşük oluşu, fırsat düşkünlerini alış veriş için bu bölgeye çekmektedir. Ama Rus kontrolu altındaki Halk Polisi'nin eline düştüler mi yandılar demektir.

Potsdam Meydanının Amerika işgal bölgesine gidecekseniz yol boyunca tramvayın sağ kapısından inmemeğe gayret edin, çünkü burası Rus bölgesidir. Aksi halde hayatınız tehlikeye girebilir. Hele Rusların «Arzu edilmeyen şahıs» damgasını yemişseniz.

Amerikan bölgesinden Fransız bölgesine giden en kısa yol yer altı treni ile Rus bölgesinden geçer. Tren Rus bölgesine girmeden bir istasyon önce hoparlörler yolcuları ikaz eder. Bu arada uykusundan son dakikada uyanıp kendilerini trenden dışarı fırlatanlar bile olur. Ölüm kalım mücadelesi bu. Dile kolay...

Karşılıklı söz düellosuna Berlinli artık alışmıştır. On iki radyo istasyonundan başka, televizyon ve ışıklı yazılar karşılıklı harb açmış durumdadır. Bunların en önemlisi; Potsdam Andlaşması'nın canlı sembolü olan Potsdam Meydanı'ndaki karşılıklı levhalardır. Amerikan kesimindeki yazılar günün son haberlerini objektif olarak Rus bölümüne gönderirken karşı taraf çoğu zaman lânetler savurarak bunları çürütmeğe uğraşır.

Batı Berlin bütün bu keşmekeş içinde gene de günden güne inkişaf etmekte, dünyanın dört bir ucundan gelen projelerle inşa olunan en modern anlamda binalar, baykuş yuvasına dönmüş şehire yepyeni bir hava vermektedir. Öte yandan hür dünyanın bir sembolü olarak Belediye Sarayı'na hediye edilen «Hürriyet Çanı» bugün de muntazaman çalmakta, demir perde ortası'ndaki «Hürriyet Adası» nın sakinlerine istikbal için ümit vermektedir.

DOĞU İLE BATI — Berlin'de Doğu ile Batı büyük tezatlar halinde yanyana yaşar. Solda, demir perde gerisinin bütün hüznünü aksettiren bir sokak görülmektedir. Doğu bölgesinde adım başı iki harf göze çarpar : HO, yani Handels-Organisation. Bu, bütün ticari müesselerin istisnasız olarak devlet inhisarında olduğunu ifade eder. Üstte gördüğünüz resim ise Batı Berlin'in şah damarı olan Kurfürstendam'dan bir gece sahnesidir. Aynı gece çekilen bu iki resim, tezatlar şehri Berlin için en güzel örnektir.

Bugünkü Berlin'de tipik bir sokak. Sağ kaldırım Amerikan, sol kaldırım da Rus bölgesidir. Soldaki Rus, sağdaki de Amerikan devriyesidir.

beri burun buruna yaşamaktadır.

BERLİNDE TRAFİK — Beş milyonluk şehrin trafiği idari bakımdan hakiki bir kördüğümdür. Batı bölgesinde işleyen yeraltı ve yerüstü trenleri Doğu makamlarının idaresi altında bulunmaktadır. Resim, Batı Berlin'in en canlı mahallelerinden biri olan Zoo civarında bir metro tamiratını göstermektedir.

BÖLGELER SAVAŞI — Batı Bölgesindeki Potsdam Meydanında, günün son haberleri Rus bölgesine bildiriliyor.

SOVYET ABİDESİ — İngiliz bölgesi'nde bulunan bu abideye her gün bir Rus birliği gelerek merasimle nöbet değiştirir. Sovyet abidesi'nin İngiliz bölgesi'nde nasıl olup da hâlâ durduğu kimsenin çözemediği bir muammadır.

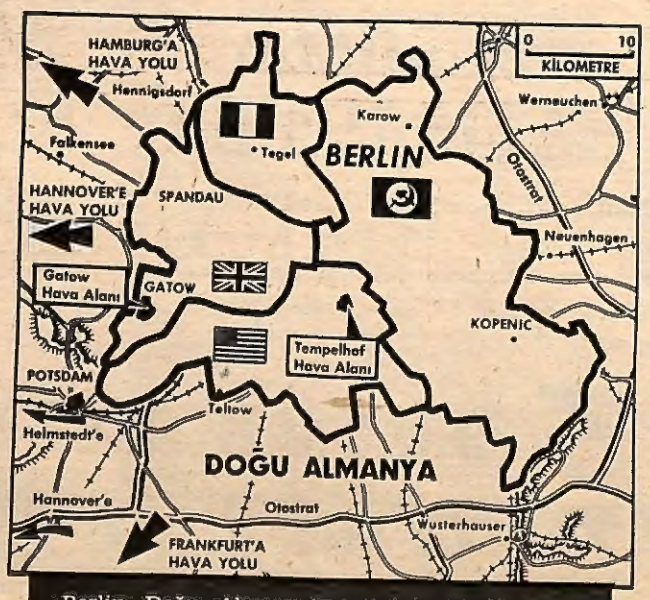

Berlin Doğu Almanya'nın ortasında bir burcunu komünistlere kaptırmış bir Batı kalesidir.

Sohbet KÖŞESİ

ZORLA SAADET OLMAZ

ATALARIMIZ «zorla güzellik olmaz» demişler. Eğer buradaki «güzellik» yüz güzelliği mânasında ise onu biraz değiştirip «zorla saadet olmaz» tarzında söylesek daha doğru olur. Çünkü artık zamanımızda zorla güzellik pekâlâ mümkündür. Bakınyorsunuz, hiç de güzel olmıyan yüzleri türlü boyalar ve allıklarla zorlıyarak güzelleştiriyorlar. Ama zorla saadet temin edildiği henüz görülmemiştir. Çünkü saadet zorla değil kendiliğinden olan bir şeydir. Hele evlilikte saadet mutlaka iki tarafın biribirini hakiki mânasında sevmesinden, biribirlerinden hoşlanmalarından doğar. Bu ilk şart olmadı mı zorlamak, saadeti getirmek şöyle dursun, kaçırır.

Genç, hem de yaşına bakılırsa pek genç bir hanım okuyucum bana mektup yazıyor: Nasılsa «evet» demiş olduğu için kendisini bir delikanlıya nişanlamışlar. Aradan az bir zaman geçince kız, nişanlısından hoşlanmamış, hattâ nefret etmeğe başlamış. Bunu da babasına söylemiş. Fakat babası, herhalde çok terbiyeli, çok nazik bir zat olmalı; ortada verilmiş bir söz bulunduğu veya kızının nişanlısı ihtimal kendisine karşı çok hürmetkâr davrandığı için bu nişanın bozulmasına razı olmuyor, kızını o adamla evlenmeğe zorluyormuş.

Şimdi kız diyor ki: «Düşünüyorum, taşınıyorum; nihayet şöyle bir karara varıyorum: Babam üzülmesin diye ben bu nefret ettiğim adamla evleneceğim. Çünkü şimdi babama dert anlatmak kabil değil; kendisine bir şey olacak diye korkuyorum. Aradan bir müddet geçtikten sonra boşanır, gönlümün istediği bir adama varırım. O zaman babam bana ne diyebilir?»

Ben de hemen söyliyeyim ki: Böyle bir şey yaparsanız çok yanlış bir iş yapmış olacaksınız kızım. Şimdi babanız üzülmesin diye istemediğiniz bir adamla evlenmeğe razı oluyorsunuz, ileride ayrılmıya kalktığınız zaman babanız hiç mi üzülmiyecek sanıyorsunuz? Muhakkak ki daha çok üzülecek ve belki korktuğunuz o zaman başınıza gelecektir. Onun için şimdiden doğru yolu bulmanız lâzım. İstemediğiniz, sonunda hayırlı olmıyacağına inandığınız bir işi asla yapmayınız. Bunu babanıza da tatlı dille, mümkün olduğu kadar yumuşayarak anlatınız. Ona deyiniz ki: «Bugün seni üzmemek için istemediğim bir şeyi yaparak senin arzunu yerine getirirsem yarın başıma geleceklere daha çok üzüleceksin ve o zaman bu işi düzeltmek de mümkün olmıyacak. Bugün seni üzmiye cesaret ediyorsam beni affet! Bu seni yarın kahretmemek içindir!»

Müşküllerinizi hiddetlere kapılmadan, hırçınlıklara, sinir buhranlarına tutulmadan aklınızla izah etmeğe çalışırsanız karşınızdakileri de hisleriyle hareket etmekten kurtarır, onları da düşünmiye davet etmiş olursunuz. Böyle hareket etmesini bilmiyenler veya beceremiyenler yanlış yollara gitmekten kendilerini kurtaramazlar.

ŞEVKET RADO

FAHRETTİN ALTAY
Hâtıralarını bitirdi

Millî Mücadele tarihine yeni bir ışık katacak olan bu eseri hakkında kendisiyle görüşen HAYAT muhabirine Altay, tuğgeneral, korgeneral ve emekli orgeneral olarak şöyle dedi :

Emekli Orgeneral Fahrettin Altay anlatıyor :

«Bütün bunlar birer hâtıra oldu. Bilhassa Millî Mücadele, İstiklâl Harbi ve Cumhuriyet tarihimizi yazacak olanlar için kıymetli birer hâtıra. Bu hâtıralar hiçbir tesir altında kalmadan yazıldığı zaman tarihçilerimize çok kıymetli vesikalar olarak intikal edecektir. Ne yazık ki hâtırat kütüphanemiz çok zayıftır. Ben "Millî Mücadele Hâtıralarım" la bu kütüphaneye ufak bir hizmette bulunmaya çalışacağım. 1919 ve 1922 yılları arasında içinde bulunduğum olayları aksettirecek olan bu hâtıralar, irtica hareketleri olarak Millî Mücadelemizin gerçekten heyecanlı vakalarıdır. İzmir'e girişimizle de son bulacaktır...»

Ve gözleri dolarak devam ediyor :

«Annem Karşıyaka'da, kızkardeşinin evinde, onunla beraber mahsur kalmıştı. İzmir'e girdiğimiz gün eve doğru giderken onu gördüm. "Anne" diye bağırdım. Zavallı anacığım oraya çöküverdi. O da Türk askerlerini görünce benden haber alabilmek için çıkmış. Eve gittik. Bana tuz, biber, ekmek ikram ettiler. Boyunlarını bükerek: "Bunlara kaldık Fahrettin" dediler...»

İstiklâl Harbi'nin Süvari Kolordusu Kumandanı Fahrettin Paşa anlatıyor :

«Dünyada âzami zevk denen şey hakikaten vardır. Ve bunu nadir insanlar tadar. İşte ben o nadir insanlardan biriyim. Büyük Taarruz'dan sonra İzmir'i ilk göreceğimiz tepeye çıkarken : "Allah'ım" diyordum. "Sen bana şuurumu kaybettirme." İzmir'i gördüğüm zaman duyduğum zevk ise hiçbir şeyle ölçemiyeceğim kadar büyüktü. O anda maddi hiçbir şeyin hakiki bir değer taşımadığını tam mânasiyle hissettim. Hayatımın en mesut ânıdır o. Hiçbir şeyle mukayese edemem.»

İkinci Ordu Müfettişi Fahrettin Paşa anlatıyor :

«1925 yılı Cumhuriyet Bayramı gecesi. Saat sabaha karşı dört. Atatürk'le Çankaya'ya gidiyoruz. Otomobilde başını göğsüme dayıyarak uyuyor. Rahatsız etmemek için nefes almaktan bile çekiniyorum. Ne büyük, ne ulvi bir heyecandı o. Gözlerimin önünden gitmez.»

BABA-KIZ — 78 yaşında olan Fahrettin Altay' kârdır. Yukarıda General, kızı Hayrünnisa

İŞTE

HAYAT gelecek sayısından itibaren FAHRETTİN ALTAY'ın yukarıda bizzat takdim ettiği hâtıralarını neşre başlıyacaktır.

Tarihi bir fotoğraf :
Atatürk, Kâzım Karabekir ve Fahrettin Altay bir arada.
Fahrettin Altay Millî Mücadele yılları boyunca Atatürk'ün en yakın yardımcılarından biri olmuştur.

Hayat 'ın gelecek sayısından itibaren

Türkiye'de ilk defa olarak

İstiklâl Savaşı'nın bugün yaşıyan en kıdemli komutanlarından

Orgeneral FAHRETTİN ALTAY'ın MİLLÎ MÜCADELE HATIRALARI

FAHRETTİN ALTAY'ın Millî Mücadele Hâtıraları'nda en salâhiyetli kalemden bu heyecanlı günleri takip edecek, Anadolu'nun göbeğinde Kurtuluş Savaşı'mızın karşısına dalga dalga çıkan irtica hareketlerinin bastırılışlarına şahit olacak ve nihayet şanlı süvari kuvvetlerimizle birlikte İzmir'e girişin o unutulmaz anlarını yeniden yaşıyacaksınız.

Ayrıca GENE

7 Hollywood'un bedbaht kadın şöhretleri arasında hiddet uyandıran

ROMAN

Galatasaray Lisesi'nin

2 **BİR GALATASARAYLININ HATIRALARI**

1912 den 1923 e kadar, memleketin en buhranlı günlerinde Galatasaray Sultanisi'nde okumuş eski bir Galatasaraylının, mektebin o zamanki hali

Hayat YENİ YILA 3 BÜYÜK TEFRİKAYLA G

Hayat Aynı zamanda 1959 da ATATÜRK'ÜN HİÇ NEŞREDİLMEMİŞ TABLO HALİNDE HEDİYEYE DEVA

ın bir kızı ve bir oğlu vardır. Oğlu be-
İnsel'in getirdiği çayı alırken görülüyor.

GELECEK SAYIMIZDA

HAYAT HERGÜN YENİDEN BAŞLAR

Şimdiye kadar işlenmemiş bir mevzu ● Hollywood, Cine - Citta, New York arasında özlediği aşkı ve hakiki saadeti arıyan meşhur bir filim yıldızının şöhret ve kadınlık arasındaki mücadelesi ● Hollywood'un iç yüzünü herkesten iyi bilen Amerikalı kadın romancı

BESSIE BREUER'in

sinema âleminde hâdise yaratan romanı.

90. yılı dolayısiyle

idetleri, gelenekleri, sınıfları, hocaları, eğlenceleri ve şimdi çoğu meşhur olan o zamanki talebeleri hakkında çok meraklı hâtıraları.

OKUYUCULARIMIZDAN BİR RİCA — Hâtırat sahibinin şimdiye kadar hiç neşredilmemiş resimlerle süslediği bu hâtıraları resim bakımından daha zenginleştirmek için 1912 ile 1923 arasında Galatasaray'da okumuş kıymetli okuyucularımızın ellerindeki mektep hayatına ait enteresan resimleri bize göndermelerini rica ederiz. Resimler, neşrinden sonra kendilerine iade edilecektir.

RİYOR!..

ESİMLERİNİ
EDECEKTİR.

Pişmaniye

NASIL YAPILIR ?

Şeker, un ve yağdan yapılır. Tamamiyle el emeği isteyen çok yorucu bir iştir. Tatlı, mermer bir havuza dökülür. Oradan bakır bir siniye alınıp açılır. Ilmik atar gibi atıldığı duvardaki bir çubukta hamurlaşması sağlanır. Tekrar bakır siniye alınıp tellenmesi için çekilir. Bu çekiliş, pişmaniye tel tel oluncaya kadar devam eder. Beş, altı çift elin birden katlayıp çektiği pişmaniyeden bir saatlik yorucu bir çalışma sonunda ancak on beş kilo yapılabilir.

NASIL YENİLİR ?

Doğum yeri İran. Farisice adı Peşmek. İzmit'te ilk âmili Kandıralı Hayri Usta, Peşmek'in nasıl olup da İzmit'e geldiği bilinmiyor amma, Hayri Usta'dan pişmaniyeciliği öğrenen şekerci Hacı Agop'un oğlu Karabet Dolmacıyan vasıtasiyle Amerika'ya gittiği, Dolmacıyan'ın da bu yüzden milyonlar kazandığı malûm. Giresunlu'ların fındık, Bursalı'ların şeftali, Malatyalı'ların kayısı geceleri gibi Kocaeli Yüksek Tahsil Derneği de her sene şubat ayında, Çene Suyu ile beraber İzmit'in en büyük özelliği olan pişmaniye için bir «Pişmaniye Gecesi» tertip eder. Dans pistinin ortasına bir sini konarak pişmaniye çekilir. Misafirlere dağıtılarak usul ve âdabı ile yenilir.

MADAMIN BAY

NİŞANLAR TAKILIYOR : Kore'deki bütün milletler arasında en çok nişan alma rekorunu Türk'ler kırmıştı. Kunuri Savaşları'ndan sonra Türk Tugayı'ndan birçok kahramanın göğüslerine Silver Star nişanları takılmıştı. Üstteki resimde General Walker Ikinci Tabur Komutanı Miktat Uluönlü'nün göğsüne nişanını takarken görüyorsunuz. Yandaki fotoğraf ise kendilerine Silver Star nişanı verilen bir grup Türk çocuğunu göstermektedir...

YAZAN: HİKMET FERİDUN ES - FOTOĞRAFLAR: SEMİHA ES

NİHAYET büyük gün geldi. Başta, günlerce alevler ve ateşler arasında dalgalanmış olan 241 inci Piyade Alayı sancağı olmak üzere Türk Tugayı yanık bir köy önünde içtima etti.

O günü Türk'ler bütün Kore harbi tarihinde, toplu bir halde, bir yabancı birliğe verilen kahramanlık nişanlarının en çoğunu aldılar. Vazifesi dışında iki kelime fazla konuşmayı bir askeri günah addeden o meşhur General Walker bile, belki de bütün ömründe ilk defa olarak coşmuş ve şunları söylemekten kendini alamamıştı :

— Hayatımda bir defada, bukadar çok göğse nişan taktığımı hatırlamıyorum !..

Göğüslerinde Silver Star nişanları ile sıralanan çocuklar belki de dünyanın en mütevazı görünüşlü milli kahramanları idi. Hele tek başlarına bir hafif makineli tüfekle bütün bir düşman taburunu durduran son derecede ufak tefek, masum masum bakışlı, hattâ çelimsiz iki Anadolu çocuğu vardı ki Generali âdeta şaşırtmışlardı.

Bunlar gerilmiş omuzlariyle Tokyo sokaklarına güç sığan Silver Starlı komandoslara hiç benzemiyorlardı ama onlardan daha baskındılar. Yine iki el bombası ile bir takım askeri önüne katıp kovalıyan bir çocuğumuz vardı. Boy : 158 !.. Bütün bunlar, Türkleri, Kore'deki dostlarımızın ve düşmanlarımızın gözünde büsbütün bir masal mahlûku yapmakta idi.

Ondan sonra Türkiye'den Kore'ye bir hediye fırtınası esmeğe başladı. O kadar ki Amerikan postaları çuvallar, denkler, sandıklarla Türk'lere gönderilen hediyeleri taşıya taşıya bitiremiyorlardı. Neler gelmiyordu ki ?.. Hiç tanımadığımız vatandaşlarımızdan elde örülmüş yün çoraplar, kazaklar, atkılar, neler de neler... Kendi hesabıma benim 7 çift yün çorabım olmuştu. Gönderenleri de tanımıyordum.

Kunuri'ye gelinceye kadar o kadar bolluk içinde o ananas kompostolarına, çeşit çeşit çukulatalara rağmen bizim kara zeytinler, Kayseri pastırmaları, sucuklar, tahan helvaları gözümüzde tütüyordu. Âdeta bunlar vatan hasretinin içine karışmıştı. Memleketi düşünürken Süleymaniye Camii'nin hayaline kangal kangal sucuklar, Boğaziçi rüyasına değirmi değirmi tahan helvaları ve tahta perdeler gibi çemenli pastırmalar karışıyordu. Bir yazımda çocukların bu hasretini belirtmiştim. Sen misin yazan ?.. Kunuri'den sonra Türkiye'den, tonlarca pastırma, sucuk havalanıp, Kore ufuklarına doğru akın etmeğe başladı. Bu uçan pastırmaları, bu uçan sucukları küfe küfe kara zeytinler, tahan helvaları denizden veya havadan takip etmekte idi. Öyle oluyordu ki bazan birliğimiz civarına inen bir nakliye tayyaresinin kapıları açıldığı zaman dışarıya mis gibi çemen ve sarmısak kokuları dağılıyordu. Ve arkasından çuval çuval Kayseri pastırması boşaltılıyordu. Amerikalılar bile çok iyi öğrenmişlerdi de : «Pastırma tayyaresi geldi !...» diye bağırarak bize müjde veriyorlardı. Onu yalnız öğrenmekle kalmamışlar, üstelik buna alışmışlar, hattâ pek de sevmişlerdi.

Gelen şeylerden anlaşılıyordu ki Türkiye'de hediye göndermek için herkes birbiriyle yarış etmektedir. Bazan lokum yağmuruna tutuluyorduk. Bazan badem ezmesi, badem şekeri fırtınası esiyordu. Halâ yüzünü dahi tanımadığım şekerlemeci Lebon benim namıma, Tugaya dağıtmam için sandıklarla çukulata ve nüga göndermişti. Her tabura bunları götürüyor, kapaklarını açıyor, sonra sebil gibi dağıtıyordum. Kaput cepleri şamfıstıklı lokumlar, vişne likörlü fondanlar, nügalar, badem ezmeleri ile dolmuştu. Cebinden sigara çıkarılırken yere bir lokum düştüğü görülen şeylerdendi.

Bir gün namıma gelen postadan bir paket çıktı. Açtım : Kanlı bir bayrak !.. Daha doğrusu kanla yapılmış kırmızı - beyaz bir Türk bayrağı. İpek bayrağın kırmızı kısmı Galatasaray Lisesi talebesinin kanı idi. Ayla yıldızın altına sadece bir kelime yazmışlardı : Beraberiz.

Bu tarihi hediyeyi evvelâ hastahanedeki yaralılarımıza, sonra da Tugaya götürüp, kumandana teslim ettim. General Yazıcı uzun uzun öptü ve sonra kendisi ayrı ayrı bütün taburlara giderek Galatasaray'lıların bu güzel hediyesini herkese gösterdi. Galatasaray gençlerinin kanlarına hemen hemen bütün Kore gazilerinin dudakları değdi. Hepsi bayrağı öptüler. Sonra bu bayrak Kore Birliği'nin bütün harblerine girdi. Geçenlerde aynı bayrağın yakında açılacak olan İstanbul Askeri Müzemize konulduğunu gördüm.

Bu sırada Milli Çin devlet reisi General Chiang Kai Shek'in karısı Madam Chiang Kai Shek bizim birliğe büyük bir Çin bayrağı hediye etti. Madam Chiang Kai Shek bu bayrağı, insana balmumundan dö-

ZAFER NEŞESİ — Davullar çalınıyor ve Cemal Baga zeybek oynuyor. Yandaki resim : Silver Star alan Kore kahramanları nişanlarını tetkik ediyorlar. Bunlardan iki tanesi yalnız başlarına bir makinelitüfekle bir düşman taburunu durdurmuştur.

RAĞI ve PASTIRMA TAYYARESİ

külmüş hissini veren o hakikaten güzel elleriyle bir gece sabaha kadar makine başında oturarak kendisi dikmişti. Ertesi gün kocası General Chiang Kai Shek bayrağı imzaladı ve bana teslim ettiler. Formosa adasından Kore'ye uçarak bu bayrağı da getirip General Tahsin Yazıcı'ya teslim ettim. Askeri Müzemize konulmuştur sanırım.

Bundan sonra memleketten ve - Avustralyaya kadar - dünyanın bir çok yerlerinden bize ayrı ayrı bayraklar gönderilmeğe başlandı. Âdeta bir bayrak yarışı başlamıştı.

Ve harbde olduğumuz için birikmiş torba torba mektuplar !.. Doğrusunu isterseniz bunlar, gönderilen tahan helvalarından, likörlü çukulatalardan da daha tatlı geliyordu. Memlekette kimsesi olmadığı için hiç mektup almıyan bir iki çocuktan yazılarımda bahsetmiştim. Bunun üzerine tanımadıkları insanlardan bu çocuklara mektup yağmağa başladı. Bunlardan bir Anadolu yavrusu dört güzel İstanbullu kızdan her hafta ikişer mektup, hattâ fotoğraf alıyordu.

Bu arada tabur tabur, bölük bölük eğlenceler tertip ediliyor, çalgılar çalınıyor, oyunlar oynanıyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

BIYIK MODASI — Kore'de Türk Tugayında erler arasında bir bıyık merakıdır alıp yürümüştü. Hattâ Türklerden görüp imrenen Fransız askerleri de koca koca bıyıklar bırakmışlardı.

MADAMIN DİKTİĞİ BAYRAK — Millî Çin hükümeti Reisicumhuru General Chiang Kai Shek'in zevcesi madam Chiang Kai Shek bir Çin bayrağı dikmiş ve bunu yazının muharriri vasıtasiyle Türk Tugayına göndermişti. Resim Çin'den gelen bu bayrağın önünde Tugay erkânını göstermektedir.

GALATASARAY BAYRAĞI — Galatasaray Lisesi gençleri kanlariyle boyıyarak yaptıkları bir Türk Bayrağını Tugayımıza göndermişlerdi. Bu çocuklarımızı mütehassis etmişti. Şimdi müzede bulunan bayrağı Kunuri yaralılarından bir grupun ellerinde görüyorsunuz...

PASTIRMA ZİYAFETİ — Kunuri'den sonra âdeta bir pastırma ve sucuk yağmuruna tutulmuştuk. Resim, Tugay Başhekimi Bnb. Reşit'i, yazının muharririne pastırmalı yumurta ziyafeti çekerken gösteriyor...

MEMLEKETTEN MEKTUP — Kunuri'den sonra mektupları toplu bir halde almıştık. İşte bir çocuğumuz etrafını sarmış olan Koreli küçüklerin ortasında memleketten gelen mektubunu okuyor.

PALANDÖVEN NEREDE ? — Kore Dağları nerede ? Fakat Mehmetlerin kavalla çaldıkları şarkı Palandöven Dağı idi.

ATATÜRK'ÜN ANKARA'YA GELİŞİNİN YILDÖNÜMÜ DOLAYISİYLE :

MİLLETİN SON ÜMİDİ GELİ

ATATÜRK'ÜN ANKARA'DA KARŞILANIŞI — 27 aralık 1919 günü Ankaralı'lar Büyük Kurtarıcı'yı böyle karşıladılar. Ankara Oğuzları'nın töresi, böyle günlerde, milletin yedisinden yetmişine kadar, dikilen bayrağın altında toplanmasını âmirdi.

Nice nice koç yiğitlerin kaç gecedir gözlerine uyku girmemişti. Belki o gün Ankara'da kızılca kıyamet kopabilirdi. Şehirde millî bir seferberlik ilân edilmişti.

YAZAN : NÂŞİD HAKKI ULUĞ

ANKARA'LILAR, Mustafa Kemal'in 27.12.1919 da Ankara'ya ilk gelişini «Ankara'nın bayramı» olarak 1932 den beri kutlarlar. Ankara, Mustafa Kemal'in çalışma merkezi olmak saadetine eriştiği günden beri, bütün cihanın gözlerini üzerine çekmiş, Millî Mücadele ve İstiklâl Savaşı'nın mihrakı olmuştur.

1919 baharında Ankarada, bütün Anadolu gibi düşmanların yayılışına karşı için için bir kaynaşma başlamıştı ; gençler, yedek subaylıktan dönen aydınların teşebbüsü ile «Azmi Millî Cemiyeti» adlı bir teşekkül kurmuşlardı, bir şeyler yapmak istiyorlardı. Tek sesin veya hareketin bir kuvvet yaratamıyacağı şüphesizdi. Yirminci Kolordu, Ankara'lıların yaşlı başlı ileri gelenleri ile temasa geçmiş ve Sivas Kongresi ile gizliden temasa başlamıştı. Başında Ali Fuat Cebesoy'un bulunduğu Kolordu, Müdafaayı Hukuk Teşkilâtı'nın zeminini hazırlamıştı.

İstanbul'un valisi Ankara'nın dışında dayanabileceği kuvvetler aramayı düşünmüş, Kırşehir'e gitmişti. Bunu öğrenen halk temsilcileri Hoca Âtıf ve Hatip Ahmet Efendiler, valiyi padişaha şikâyet etmek için telgrafhaneye giderek, sarayı istemişlerdi (11.9.1919). İstanbul telgrafhanesi, araya Sadrıâzam Damat Ferit'i sokunca, Ankara'nın temsilcileri, onun aradan çekilmesini istemişler, Damat Paşa da çekilmeyince :

— Ne senin gibi Sadrıâzamı ve ne de senin padişahını tanımıyoruz, diyerek İstanbul'la bağı koparıp kesmişlerdi. Bu haber Sivas'ta, Heyeti Temsiliyeyi çok sevindirmişti ; demek ki dâvâya ve harekete, Ankara, tamamen katılmıştı. Vali Muhittin Paşa, bu haberi alıp Ankara'ya dönmek isteyince, yolunu, o zamanın bir kahramanı geçinen maslup Keskinli Rıza'nın adamları kesmiş ve onu yakalayıp Sivas'a teslim etmişlerdi. Mustafa Kemal de İs-

---

■ **Bir milyon dolâr ve hudutsuz kredi;**

■ **Hollywood'da 200,000 dolâr kıymetinde bir ev;**

■ **Bir uçak, bir Rolls Royce, bir Ferrari bir de Scarab markalı otamobilin SAHİBİ**

■ **50,000,000 dolârla 100,000,000 dolâr arasında tahmin edilen bir servetin MÜSTAKBEL VÂRİSİ**

22 YAŞINDA BİR BEKÂR OLSANIZ NE YAPARDINIZ ?

Dünyanın en zengin kadını Barbara Hutton'un oğlu

LANCE REVENTLOW

Bütün bunlara sahiptir ve evlenmektedir. İşte hikâyesi :

9 aralık 1958 tarihli ajans bültenlerinde şöyle bir haber vardı :

«Bugüne kadar altı defa evlenmiş olan 46 yaşındaki Amerikalı milyoner Barbara Hutton'un oğlu 22 yaşındaki Lance Reventlow da evlenmek istiyor. Reventlow, Nassau otomobil yarışları dönüşünde annesi ile konuşarak 18 yaşındaki filim yıldızı namzedi Jill St. John ile evlenmesi hususunda onun müsaadesini istiyecektir.»

Lance Reventlow 1936 yılında Londra'da doğmuştu. Babası, Barbara Hutton'un ikinci kocası olan Danimarka uyruğunda Kont Haugwitz Reventlow adında bir Almandır. Lance iki yaşında iken mahkeme kararı ile babasına verilmişti. Barbara Hutton'un, oğlu namına yatırdığı birkaç milyon dolârlık servetin idaresi de Lance yirmi bir yaşına gelinceye kadar babasına verildi. Çocuk 1944 de tahsil için annesinin yanına gitti. Küçükken birçok göğüs hastalıkları geçirmişti. İlk olarak Tucson'daki astmalı çocuklar okuluna gitti. Sonra birçok hususi okullara girdi çıktı. Fakat hem disipline gelemediği, hem de okul arkadaşlarının annesi ve parası için söylediği ileri geri sözler yüzünden okul hayatını sevmiyerek 1953 de tahsili bıraktı. Kendi kendini yetiştirmeğe başladı. Yirmi bir yaşına bastığı 1957 yılında da annesinin kendi namına yatırmış olduğu servetin idaresini eline aldı.

Beverly Hills'de, 200.000 dolâra mal olan altı odalı, yüzme havuzlu bir evi vardır. Romandan, ilim kitaplarına kadar herşey okur. Çok bilgilidir. En büyük zevki de otomobil ve otomobil yarışçılığıdır. Otomobil tekniği üzerinde geniş bilgisi olduğu için hergün saatlerce otomobil plânları ve otomobil motorları üzerinde çalışır. Birkaç arkadaşı ile bir otomobilcilik şirketi kurmuş, Scarab marka üç tane de otomobil yapmışlardır. Sık sık otomobil yarışlarına katılır. Gayet iyi bir yarışçıdır.

Fakat ileride ne yapacak, kendisine nasıl bir hayat kuracak, kavuşacağı muazzam servet ve imkânları nasıl kullanacaktır ? Onun gibi zengin bir mirasa namzet birçok akraba ve tanıdıkları gibi lüzumsuz, faydasız bir insan olarak mı kalacaktır ? Yoksa Roosevelt'ler, Rockefeller'ler gibi siyasete mi atılacaktır ? Kendisini ve servetini insanlığın refah ve saadetine mi hasredecektir ? Yahut da her arzusunu tatmin için parasını su gibi harcıyacak mıdır ? Bütün bu sorular genç Lance Reventlow'un da aklından geçmekte, fakat hiçbirine cevap verememektedir.

Lance, vârisi olduğu servetin insanlar üzerinde uyandırdığı menfi tesir ve kıskançlığı çok iyi bilir. Onun için hareketleri son derece mütevazı, kendisi çok terbiyelidir. Yoklama için askerlik şubesine çağırıldığı zaman bütün iyi niyetiyle davete icabet etmiş, hasta olduğu halde birçok hilekârlar gibi katiyen kaçamak yollar aramamış, fakat astmalı olduğu için ihraç edilmiştir.

Çok sevdiği ve takdir ettiği annesi de, hakkında yapılan bütün dedikodulara rağmen, hassas, samimî, ince bir güzelliği olan, iyi kalbli bir kadındır. Bütün insanların da iyi kalbli olduklarına inanmıştır. Şiir yazar. Oğluna ithaf ettiği şiir kitapları vardır. Bugüne kadar kendinden başka kimseye bir kötülüğü dokunmamıştır. Servet ve kadın avcıları olan Avrupalı kocalarının bile kendisi ile serveti için evlenmiş olduklarını kabul etmez. Halbuki büyük bir

YORDU

tanbul'a dönmesine izin vermişti.

Defterdar Yahya Galip Beyi de halk vali vekilliğine seçmişti. Vali vekili kısa bir zamanda hapishanelerin kapılarını açarak harb hâdiseleri mesulü diye yakalanıp İstanbul'a gönderilenlerden geri kalan memleket çocuklarını serbest bıraktığı gibi, dağlarda dolaşan yolunu şaşırmışlar ile diğer mevkuf ve mahkûmları da millî teşkilât hizmetine katmıştı.

Samanpazarı'nda Nakşibendi Medresesinin bir odasında, Müftü Rifat Börekçi'nin etrafında, Hacı Âtıf, Çayırhoğlu Hilmi, Ömer Mümtaz, Kütükçüzade Ali ve sonra vali olan Ekrem Engür beyler toplanıyor, Müdafaayi Hukuk Teşkilâtı'nı kazalara kadar yayıyorlardı. Bir gün, İstanbul, Ankara'ya yeni bir vali göndermiye kalkışınca, Rifat Hoca'nın sert bir ihtarı üzerine, gönderilen kimse Eskişehir'den geriye dönmüştü.

Müdafaayi Hukuk ve Kolordu, hazırladıkları küçük kuvvetleri, batıya doğru sevk ediyor ve cephelerde döğüşen Kuvvayı Milliye birliklerine iltihaka yolluyordu. Ankara'da bulunan jandarma deposunun genç ve dinç çocukları, bu topluluğun çekirdeğini teşkil etmişlerdi.

Mebusan Meclisi için seçim kararı verilince Heyeti Temsiliyenin daha batıda bir şehre gelmesi görüşülmüş idi. Ankara, Konya ve Eskişehir'den, Konya muhitinin aranan mânevi şartlardan o sırada mahrum bulunması, buraya gitmiye engel görülmüş, millî teşkilâtının kuvveti ve muhitin mânevi salâbeti ile Ankara tercih olunmuştu.

Fuat Paşa, Heyeti Temsiliye ile Kolordu Kumandanlarının Sivas'ta yaptığı tarihî toplantıda bulunduktan sonra Ankara'ya dönerken 11.12.1919 gecesi, Hacıbektaş'a uğrıyarak, Ortadoğu Anadolu'nun alevilerinin başı Çelebi Cemal Efendiyi ve Hacı Bektaş Veli'nin kabrini ziyaret etmiş, Bektaşi babası Niyazi ile görüşmüş idi.

İstanbul hükümeti, işgal kuvvetlerinin tazyiki altında Fuat Paşayı Kolordusu başında tutmakta aciz duyunca, Paşa kumandan vekilliğini 13.12.1919 günü 24 üncü Fırka Kumandanı Mahmut Beyin — Sonra âsiler tarafından şehit edilmiştir — bu vazifeyi görmesi şartiyle, tabdilhava olarak tepedeki köşküne çekilmiş, bu suretle heyeti temsiliye ile İstanbul hükümeti arasındaki ihtilâf da külle örtülmüştü. Paşa, «Garbi Anadolu Umum Kuvvayı Milliye Kumandanı» sıfatiyle İzmir ve Adana cepheleri de dahil bütün kuvvetler ve makamlarla millî hareket ve teşkilât bakımından muhabereye devam ediyordu.

Ankara'da, hazırlıklar bitince, Mustafa Kemal ve arkadaşları 18.12.1919 da Sivas'tan, Kayseri ve Kırşehir yoluyla Ankara'ya hareket etmişlerdi. Üç açık otomobil içindeki küçük kafile, sihirli bir kudret, bir nur hüzmesi halinde Anadolu'nun göbeğini, çamurlara bata çıka aşarak, batıya doğru akıyordu. Mustafa Kemal, bu ağır şartlı kış yolculuğunu, dâvası uğrunda uzatarak, samimi bir arzu ile Hacıbektaş Çelebisi Cemaletin Efendiye uğramak, onu ve her türlü taassup fikirlerinden uzak ve âri taraflarını millî harekete tamamiyle bağlamak istiyordu; 23.12.1919 da Mucur'dan Hacıbektaş'a saptığı zaman, Çelebi Efendi de, misafirlerini konağının içinde kabul etmek an'anesini bırakarak yola karşıcı çıktı ve misafirini töreye göre ağırladı.

Mustafa Kemal 27.12.1919 günü Ankarada olacaktı. Müdafaayı Hukuk'çuların hazırlıkları tamamdı. İşgal birliklerinin yer yer karargâh kurduğu bir şehirde emniyet tedbirleri lâf ile alınamazdı. Belki de o gün Ankara'da kızılca kıyamet kopabilirdi; milletin son ümidi geliyordu... Ankara Oğuzlarının millî töresi, böyle kızılca kıyamet günlerinde, milletin yedisinden yetmişine kadar, silâhlanıp bayrağın altına toplanmayı âmirdir; yani Ankara'da millî bir seferberlik ilân edilmiş, halk dili ile Seymen alayı «düzelmiş» idi. Bu birliğin kumandanları, sıram sıram subayları kendilerinden yine Seymen ve efelerdendi.

Ulucanlar yolunda Sarı Ahmet'in kahvesinin önüne bayrak dikilmiş, etraftan Seymenler, yaya ve atlı akmıya başlamıştı. Kalecik'ten Sülük, Zir'den Sarayli Ahmet, Asi Yozgat'tan (Elma Dağı) Yenişıhlı Rıza, Seymenleri ile birlikte Yukarıyüz'ün hanlarına çoktan inmişler-

(Devamı 18 inci sahifede)

RIFAT BÖREKÇİ VE EŞİ — 1857 de Ankara'da doğmuş ve 1907 de Ankara Müftüsü seçilmiş olan Rıfat Börekçi, Millî Mücadele ve inkılâp hareketlerinin bütün safhalarında Atatürk'le birlikte çalışmış, Diyanet İşleri Dairesi'nin ilk başkanı seçilerek, 5 mart 1941 de ölünceye kadar bu vazifede kalmıştır. Eşi Samiye Börekçi ise, Ankara Belediye Meclisi'ne seçilen ilk kadın üyelerimizdendir.

aşkla başlıyan bu evlilikler kısa zaman sonra değişmiştir. Meselâ Lance'ın babası, onu Amerikan uyruğundan çıkarıp, erkeklerin, karılarının mallarına yarı yarıya sahip oldukları Danimarka'da yerleşmeleri için çok uğraşmıştır. Son on senedir babasını görmemiş olan Lance'in babasını sevmeme sebeplerinden biri de budur.

Barbara Hutton'un tek vârisi oğludur. Ailesinden tevarüs ettiği paranın büyük bir kısmını kocalarına ve hayır işlerine harcamış olmasına rağmen Lance Reventlow'a en az 50.000.000 dolârlık bir servet bırakacaktır. Şimdi Lance'ın her sene bu servetten 500.000 dolâr çekmeğe hakkı vardır.

Annesi gibi hassas, ince ruhlu bir kadının nasıl olup da böyle erkeklerle evlendiği hakkındaki sorulara Lance Reventlow şu cevabı verir :

«Bunu anlamak zor değil. Dünyanın dört bir tarafında, bilhassa Avrupa'da, kadın mevzuunda ihtisas yapmış erkekler vardır. Bunlar bütün vakit ve imkânlarını kadını öğrenmeğe, kadını tanımağa hasretmişlerdir. Kadınlara nasıl kompliman yapılır, onlara nasıl nüfuz edilir, kadın nasıl istenilen yola sürüklenir, bu mevzularda mütehassıs olmuşlardır. Pek az kadın bu gibi erkeklere mukavemet edebilir. Bu kadınların realist görüş ve düşünüşlü olmaları lâzımdır. Annem ise çok yumuşak tabiatli, hassas, hayalperest bir kadındır. Bu yüzden de daima mağlup olmuştur.»

Geçenlerde bir gazete, Lance Reventlow'un evlendiği zaman, annesinin kendisine 5.000.000 dolâr vereceğini yazmıştı. Yazının çıktığı gün, Lance'in yegâne kadın arkadaşı olan 20th Century Fox şirketi yıldız namzetlerinden Jill St. John ona telefon ederek :

«Niye benimle evlenmiyorsun Lance ?» diye sormuştu. «Fena mı bok annen sana 5.000.000 dolâr verecekmiş.»

Zeki ve esprili bir genç olan Lance gülmüş :

«Evliliğin kıymeti için bu para az değil mi Jill ?» demiştir.

Birçok zengin erkekler gibi Lance da kadınların kendisine gösterdiği yakınlığı şüphe ile karşılamakta ve şöyle demektedir :

«Sizle siz olduğunuz için mi, servetiniz için mi ilgilendiklerini bilemezsiniz ki. Zengin doğmanın en fena tarafı da bu...»

16 yaşında evlenmiş ve bir sene sonra geçen temuzda ayrılmış olan Jill de ajans haberinin çıktığı güne kadar Lance ile evlenmeyi düşünmemekte «Onunla beraber olmak hoşuma gidiyor» demekte idi. «Lance, zeki ve kültürlü bir genç. Kitap seviyor, sanat, müzik ve yemek pişirmekten anlıyor.»

Dünyanın en zengin çocuğu olarak hayata gözlerini açan Lance Reventlow evlenmeğe karar vermek suretiyle kafasını saran türlü problemlerden birini halletmiş oluyor. Evlilik konusunda çok müsamahakâr olan ve bugüne kadar Alexis Mdvani, Kont Haugwitz Reventlow, aktör Gary Grant, Prens Igor Troubtezkoy, Dominikli kadın avcısı Porfirio Rubirosa ve nihayet tenisçi Barton Gottfred Von Cramm ile evlenmiş olan Barbara Hutton'un daha ilk teşebbüsünde oğluna «hayır» demiyeceği, bu evlenmeye razı olacağı sanılıyor.

BAŞBAŞA — Lance Reventlow ile müstakbel eşi Jil lokantada başbaşa yemek yiyorlar. Lance 22, Jill ise 18 yaşında dul bir yıldız namzedidir. İlk eşinden bu sene temmuzda ayrılmıştır.

Millî Mücadele'de Ankara vali vekilliğine seçilen Defterdar Yahya Galip Bey.

Ankara'da Müdafaa-i Hukuk teşkilâtının zeminini hazırlıyan Yirminci Kolordu Kumandanı General Ali Fuat Cebesoy.

Yıldızlar ve Aristokratlar

Pola Negri'nin bir Gürcü prensiyle macerasından beri yıldızlarla aristokratların hayli aşk alışverişi olmuştur. Ancak bu maceralar son iki senede olduğu kadar sık ve gürültülü olmamıştı.

KAZADAN SONRA — Eva Bartok, Jane Buckingham'ın ölümünü işitince gazetecilerden kaçmaya gayret etti. Bir foto muhabiri, aktrisi Paris'teki evinde yakalıyabilmek için, bakın ne kadar tehlikeyi göze almış... İşte aristokratlar ve sinema yıldızlarının gönül maceraları dünya basınını bu derece meşgul etmektedir.

KIRALIN TORUNUYLA — İtalyan sinemasının ele avuca sığmaz yıldızı Marisa Allasio, geçenlerde, gizlice Kont Pier Francesco Calvi ile evlendi. Bu izdivacı genç Kont'un ailesi istememişti.

BOŞANACAKLAR MI?.. — Aşkı uğruna mevkiini terkeden Prens Massimo'nun Dawn Adams ile geçinemediği söyleniyor. Yukarıdaki aile sahnesi mazi oldu.

"Shiv benimdir. İkimiz de birbirimizi seviyoruz. Evlenecektik. Ortaya Eva Bartok çıktı. Onun, Prensi elimden almasına, saadetimi yok etmesine razı olmıyacağım..."

Yirmi iki yaşındaki İngiliz manken Jane Buckingham bu sözleri tekrarlıyor, aşkını müdafaaya çalışıyordu. Prens Shiv Palitana Hindistan'ın ileri gelen asillerdendi. Eva Bartok sonradan aralarına girmişti. Amma Prens'in Eva'yı tercih edeceği sanılıyordu. Fakat hâdise uzamadı, 22 ekim 1958 günü dilber manken Jane Buckingham bir uçak kazasında öldü.

Eva Bartok Hintli Prens ile evlenmek imkânına rahatça kavuşmuş bulunuyor. Fakat, hafifmeşrep Macar asıllı yıldız bir buçuk yaşındaki gayrı meşru kızını ne yapacak?... Anlaşıldığına göre, kızın babası, Kıraliçe Elizabeth'in amcasının oğlu Milford Haven Markisi... Yakışıklı Marki de bugüne kadar Eva'nın peşini bırakmış değil. Eva Bartok'un hikâyesi 1958 in en enteresan aşk skandallarından biri... Artık, sinema dünyasında bu gibi hâdiselerin fazla bir fevkalâdelik taşımadığı söylenebilir. Ancak. Eva Bartok'un durumdaki fevkalâdelik şu anda peşinde dolaşan ve kendisiyle evlenmek istiyen her iki erkeğin de, asilzade olmaları...

Gerçekten beyaz perde ile aristokratik âlem arasındaki alışverişler hemen daima gürültülü ve güç olmuştur. Asilzadelerin beyaz perde güzellerine olan zaafları pek karşılıksız sayılmaz. Aynı şekilde, sinema dünyasının meşhur yıldızları da, para ve isim sahibi olduktan sonra, mevki hevesinden kendilerini kurtaramıyorlar. Takvim yapraklarını biraz geriye doğru çevirelim. Bir zamanlar Pola Negri ile Gürcü Prens Medivani'nin aşkları herkesin ağzındaydı. Fakat Negri'nin asıl kocası hakikatte meteliksizdi, aktrisin paralarını tamamen tüketemeden boşanmaya mecbur kaldı. Rita Hayworth - Ali Han macerası da hâlâ hatırlarda. «Günün sevgilileri... Evlenecekler... Evleniyorlar...» derken birbirlerinin resmen hayat arkadaşı olan Rita ve Ali Han kısa zamanda hatalarını anlıyacaklar, boşanacaklardı. Fakat, Ali Han da, Rita Hayworth da bu gibi hâdiseleri soğukkanlılıkla karşılıyan tiplerdendi. Rita Hayworth Hollywood'un tehlikeli erkekleriyle arkadaşlığa dalarken, Ali Han da aylarca Gene Tierney ile flört etti. İki yıl önce, 1956 Cannes Film Festivalinde Ali Han ile Kim Novak'ın arkadaşlığını farkedenler, sarışın Kim'in de durumunu ciddi görüyorlardı. Halbuki Kim Novak'ın gönlü başka bir asildeydi. İtalyan Kont Mario Bandini bir yıl sinema âleminin dedikoducularını meşgul edecekti. Bandini, Kim'in her Avrupa'ya gelişinde, fabrikalarının başından ayrılıyor, sarışın aktrise refakat ediyordu. Bandini Amerika'ya gidip evlenme teklifinde de bulundu, tatlı aşk mektupları ile Kim'e olan bağlılığını uzun uzun ifade etmeye çalıştı. Fakat cazibeli yıldız bir türlü evlenmeye yanaşmayacak, bir müddet sonra partönerini değiştirecekti. Çapkın Bandini de Kim'i unutması gerektiğini anlayınca memleketinin sinema güzelleriyle arkadaşlığa başladı. Üç ay önce Anita Ekberg ile, bir gece kulübünde gizlice buluşması Roma sosyetesini meşgul etmişti. Fakat, her ikisinin de sadece gönül eğlendirdikleri muhakkaktı. O sıralarda, Roma'da çevirmekte olduğu bir film münasebetiyle kocasından ayrı bulunan Anita Ekberg'in hafifliği zaten herkesçe malûmdu. Herhalde birbirine doymuş olacaklar ki kısa zaman sonra Kont Mario Bandini ve Anita Ekberg birbirlerini terkettiler.

Bilhassa İtalyan aristokratlarının sinema yıldızlarına karşı yakınlık duyduklarını müşahade etmek mümkün. İşte birkaç misâl: Marisa Allasio, geçenlerde Kıral Victor - Emanuel'in torunlarından Kont Pier Francesco Calvi ile evlendi... Prens Filippo Orsini, Belinda Lee'ye âşık olması yüzünden İtalya'daki mevkiini kaybetti. Aynı şekilde, Prens Vittorio Massimo da Dawn Adams ile evlendiği için dinî makamların hücumuna maruz kalmıştı. Fakat Adams ve Massimo birkaç aydan beri geçimsizlik yüzünden boşanacaklarını ilân ettiler... Sessiz sadasız, Elsa Martinelli ile evlenen Kont Franco Mancinelli Scotti ise şu sıralarda gayet mesut görünüyor. Herhalde aradığı aşkı ve kadını bulmuş olsa gerektir.

Aristokrasi âleminin güzel kadınları da, zaman zaman yakışıklı ve şöhretli sinema aktörlerine karşı ilgi duymuyorlar değil. Son bir yılın en dikkate değer misali, Henry Fonda - Kontes Afdera Franchetti çifti. Fonda, 1957 yılının 9 mart günü Franchetti ile New York'ta evlenirken dördüncü izdivacını yapmış oluyordu. Elli bir yaşındaki aktörün eşi yirmi dört yaşında idi. Geçen haftalarda İngiliz sosyetesini meşgul eden başka bir haber de aynı hâdisenine girebilirdi. Vakanın kahramanı çapkın şarkıcı - aktör Frank Sinatra idi. Frankie, Amerikan asıllı Lady Beaty ile İngiltere'de bir partide biraz fazla samimi görününce, beş ay önce kocasından boşanan otuz altı yaşındaki Earl Beatty'nin yeni bir aşka sürükleneceği sanılıyordu. Halbuki Frankie, sinema dünyasının bu âsi ruhlu sert erkeği asâlete pek meraklı değildi. Beatty'yi kısa zamanda unutacak, Hollywood'daki gece kulüplerinin Don Juan'ı olmaya gene devam edecekti!

ELSA MARTINELLI VE MANCINELLI — Elsa Martinelli sinema dünyasında şöhrete kavuşabilmek için, çok cüretli rollere çıkmaktan çekinmemişti. Aktrisi perdede tanıyanlar, hususi hayatındaki ağırbaşlı sevimliliğini farkedemezler, düşünemezlerdi. Elsa bilhassa Kont Mancinelli ile evlendikten sonra aristokratik hayatta hiç yanlış adım atmadı. Genç çift şimdi çok iyi anlaşıyor, gayet mesut bir hayat sürüyor.

HADİSE YAPAN FRANKIE — Çapkın şarkıcı - aktör Frankie'nin asâlet düşkünü olabileceği düşünülebilir mi?... İngiltere'ye son gelişinde Leady Beatty ile fazla samimiyeti İngiliz sosyetesini meşgul etmişti. Fakat Lady Beatty ile fazla meşgul olamadı! Hollywood'a döndüğünde eski «dam» lariyle görülmiye devam etti.

18 defa ELLE mecmuasında Kapak Kızı olan meşhur manken NICOLE Türkiye'yi ziyareti esnasında N E Y İ R müessesesinin jarse elbiselerini giyerek kapak resimleri çektirmiştir.

NEYİR JARSE ELBİSELERİ
Türkiye Mümessili
YENİ MEVSİM MAĞAZASI
İSTANBUL

Edebiyat alanında

2 mühim hadise!

BAHESER ROMANLAR

in son kitabı

NOTRE DAME'ın KAMBURU

Victor Hugo'nun bu büyük dramatik romanı Türkçede ilk defa olarak

çıktı!

Nefis sağlam ciltli, 5 renk ceket kapılı 10 Lira

Türk Klâsikleri

serisinin ilk kitabı

Yahya Kemal

Yazan:

ZAHİR GÜVEMLİ

Büyük şairimiz hakkında en etraflı inceleme!

Karton ciltli - 4 lira

Kataloğumuzu isteyin. Ücretsiz gönderilir.

GÜVEN YAYINEVİ

Cağaloğlu Yokuşu, Narlıbahçe Sokak No. 11 İSTANBUL

YILBAŞI SOFRANIZI HAZIRLARKEN

İŞİNİZİ **TAMEK** KOLAYLAŞTIRACAK

Yalnız kutu açma külfetine katlanarak sofranızı *41* çeşit nefis meze ve çerezle donatabilirsiniz.

TAMEK Yaprak Dolması
TAMEK Lâhana Dolması
TAMEK Biber Dolması
TAMEK Patlıcan Dolması
TAMEK Patlıcan Salatası
TAMEK Barbunya Fasülyesi
TAMEK Enginarı
TAMEK Yeşil Fasulyesi
TAMEK Türlüsü
TAMEK Patlıcan Beyendi
TAMEK Fasülye Piâkisi
TAMEK İmam Bayıldısı
TAMEK Salatalık Turşusu
TAMEK Biber Turşusu
TAMEK Ketçap'ı

ve Hepsinin üstüne TAMEK kompostoları

TAMEK KONSERVELERİ

JET REKLAM-GALİP

İKİ YÜZLÜ KEDİ

YAZAN : GORDON YOUNG
ÇEVİREN : ADNAN ERİM

— 15 —

ARTIK geri dönüp gitmekten başka çare kalmamıştı. Fakat İngiliz subayları ne olacaktı ?

Alelacele konuşup karar verdiler. İngilizler, civardaki bir köyde saklanacaklardı. Kedi ile arkadaşları da «Locquirec» köyüne yürüyeceklerdi.

Karanlıktan istifade, İngiliz subayları hemen ilerdeki ufak tepeye tırmandılar. Geoffrey isimdeki bir köylünün çiftliğine sığındılar.

Lucas, Kedi ve Benny ise yağmur altında geriye doğru yürümiye koyuldular. Nihayet, yemek yedikleri hana vardılar. Hemen ateşin başına koştular. Islak elbiselerini kurutmıya, buz gibi kesilen vücutlarını ısıtmıya çalıştılar.

Carre'nin kolları, ayakları yara bere içindeydi. Denize düştüğü sırada dipteki kayalara çarpmıştı.

Sabahın ilk ışıklarına kadar burada kaldılar. Daha fazla kalmaları tehlikeli olacaktı. Hana gelip giden yabancı müşterilerin şüphesini çekebilirlerdi. Yarı ıslak, yarı kuru, tekrar yola revan oldular.

Biraz ilerde Lanmeur köyü vardı. Öğle vakti buraya vardılar. Evvelâ köyün ufak aşçı dükkânında bir yemek yediler. Sonra Kedi, en yakın Alman karakoluna uzandı. Telsizle Bleicher'e bir şifre gönderdi. İngiltere'ye geçemediklerini, yakındaki bir köyde kalmakta olduklarını bildirdi.

Lucas, İngiliz donanmasının o gece yine bir gemi göndererek kendilerini almıya çalışacağını tahmin ediyordu. Kedi ile Benny de aynı fikirdeydiler. Karanlık bastıktan sonra tekrar deniz kenarına inmiye karar verdiler.

Akşam üzeri Lanmeur köyünden ayrıldılar. Yine Locquirec'e geldiler. Küçük handa akşam yemeğini yedikten sonra sahile doğru yürümiye başladılar.

Bu sefer yağmur yağmıyordu. Lâkin

dehşetli bir ayaz, iliklerine kadar işliyordu. Çeneleri takırdıya takırdıya deniz kenarına vardılar. Her taraf kapkaranlıktı. Deniz üzerinde en ufak bir şekil seçilmiyordu. Ellerindeki elektrik fenerleriyle mütemadiyen işaret verdiler. Hiçbir cevap alamadılar. İngiliz donanmasından eser yoktu!

Gecenin saat birinden dördüne kadar ayaz altında beklediler. Her dakika denize doğru işaret gönderdiler. Lâkin hepsi beyhude oldu. Hiçbir gemi görünmedi. Yorgun ve ümitsiz tekrar geriye doğru yola koyuldular.

Artık Paris'e dönmekten başka çare kalmamıştı. Telsizle Londra'ya haber göndermek, yeniden bir gün tâyin etmek lâzımdı.

O gün akşama kadar Lanmeur köyünde gizlendiler. Gecenin başlamasiyle sessizce yola çıktılar.

Önce otomobille, sonra da trenle seyahat ederek Le Mans kasabasına ulaştılar. Benny o civarı gayet iyi biliyordu. Alelacele bir otel buldular. Odaları sıkıntılı ve pisti. Fakat burada kalmaktan başka çareleri yoktu.

Ertesi sabah, gün ağarmadan hareket hazırlığına başladılar. Fakat Benny'nin onlarla gelmesi tehlikeliydi. Almanlar kendisini derhal ortadan kaldırmıya karar vermişlerdi. Yapılacak tek iş, Benny'nin yalnız başına Fransa'dan kaçmıya çalışması idi. Bu da ancak İspanya yoluyla olabilirdi. Lucas, ona lâzımgelen talimatı verdi. Vedalaştılar. Alacakaranlıkta Benny çıktı. Birkaç dakika sonra da Kedi ile Lucas, Paris'e giden trene yetiştiler.

15 şubat pazar akşamı, Mathilde Carré, yorgun ve bitkin bir halde Bleicher'in karşısına çıktı. Deniz suyunu içen kürk mantosu berbat bir hale gelmiş, karmakarışık saçları başına tamamen yapışmıştı. İlk söz olarak, Benny hakkında tasarladıkları uydurma mazereti anlatmıya başladı. Bütün gayretlerine rağmen İngiltere'ye gidemedikleri için Benny'yi güya İspanya'ya göndermişler, oradan bir vasıta temin etmiye çalışmasını söylemişlerdi!

Bu gülünç yalanı Bleicher şüphelenmeden yuttu.

Mathilde Carré, ertesi sabah tekrar telsizinin başına geçti. Derhal Londra'ya haberi uçurdu. Sahil muhafaza gemisi kendilerini alamamış olduğundan başka bir gemi gönderilmesini istedi. 19 - 20 şubat gecesi için ikinci bir randevu kararlaştırdılar. Bu sefer Bihit Burnu'nda buluşacaklardı.

19 şubat perşembe sabahı Kedi ile Lucas tekrar yola çıktılar. Brest treni ile Lannion'a gittiler. Oradan bir otobüse bindiler. Breton sahilinde, Trebeurden'in güneyinde Pointe de Bihit mevkiine vardılar.

Vakit, geceyarısıydı. Hava, geçen seferkinin aksine, gayet lâtifti. Ilık bir rüzgâr esmekteydi. Yanlarında Benny olmadığı için, karanlıkta yollarını kaybettiler. Saatlerce sağa sola koştuktan sonra nihayet Bihit Burnu zannettikleri bir noktaya geldiler. Elektrik fenerleriyle yine denize doğru işaretler göndermiye başladılar. Dakikalar birbirini kovaladı. Saatler geçti. Ne gelen var, ne giden, ne de bir işaret veren!...

Sabaha karşı yine dörtte, beklemekten vazgeçtiler. Yorgun ve üzgün, Trebeurden'e döndüler.

Cuma gününü istirahatle geçirdiler. Akşam üzeri yine sahile doğru yola çıktılar. Belki gemi bu gece gelmiye muvaffak olurdu...

Lâkin, aksilik bir türlü peşlerini bırakmıyordu! O gece de görünen olmadı. Sabaha karşı yine meyus ve perişan, Trebeurden'e gerisin geriye geldiler.

Artık üçüncü bir tecrübeye girişmiye lüzum kalmamıştı. Paris'e dönüp, Londra'dan başka bir gün için randevu almak icap ediyordu.

Bu seferki başarısızlığa, Kedi ile Lucas sebep olmuşlardı. Civarı iyi bilmedikleri için yanlış bir yerde beklemişlerdi. İngiliz gambotu ise birkaç yüz metre doğuda ufak bir körfeze demir atmıştı. Bu körfezden, Lucas'ın verdiği elektrik feneri işaretlerini gemi mürettebatı görememişti. Böyle, her iki taraf sabaha kadar beyhude beklemişler, sonra da çekilip gitmişlerdi...

Kedi'nin ve Bleicher'in gizli telsiziyle yapılan yeni bir muhabere sonunda, Londra, üçüncü randevunun tarihini bildirdi: 26 - 27 şubat gecesi saat 2 de!...

Yorulmak bilmez, azimli bir adam olan Lucas, Kedi'yi yine yanına alarak Paris'ten hareket etti. 26 şubat gecesi Breton sahiline vardılar. Bekleme yerini bu sefer katî surette tesbit etmiye muvaffak oldular. Sanki elleriyle koymuş gibi buldular. Fenerleriyle işaretlerini verdiler. Biraz uzakta, karanlıklar içinden keskin bir ışık huzmesi kendilerine ilk cevabı gönderdi! Sevinçten yerlerinde zıp zıp sıçradılar!... Birkaç dakika sonra hafif bir çift kürek sesi kulaklarını tırmaladı. Büyükçe bir sandal hemen önlerinde sahile yanaştı. İkisi birden top gibi ileri fırladılar. Kendilerini sandalın içine attılar!

İngiliz gambotu İngiltere sahillerine yaklaşırken sabahın ilk ışıkları yavaş yavaş etrafı aydınlatıyordu...

İLKBAHARDA LONDRA

Dartmouth Körfezi'nde demir atılıp karaya ayak basılınca, misafirleri Albay Buckmaster ile Binbaşı Boddington karşıladı. Doğru bir askerî binaya gittiler. Fevkalâde bir kahvaltıdan sonra Lucas, Albay Buckmaster'i bir köşeye çekti. Kedi'nin bir Alman casusu olduğunu, her zaman göz altında tutulması icap ettiğini fısıldadı.

Hep beraber Londra'ya doğru yola koyuldular. Öğle üzeri Paignton'da mola verip yemek yediler. Albay Buckmaster buradan bağlı bulunduğu daireye telefon etti. Lucas'tan başka Madam Carré isminde bir kadının da gelmiş olduğunu bildirdi ve ona göre «hazırlık» yapılmasını söyledi. Bu «hazırlık» bir nevi ihtiyat tedbirleri almaktan ibaret olacaktı.

Carré, Londra'ya adım atar atmaz, hizmetine derhal bir genç kız tahsis edildi! Bu kız Madam Carré'nin her türlü rahatını temin edecekti. Halbuki aslında, İngiliz Millî Emniyet Teşkilâtı'na mensup bir ajandan başka birşey değildi. Vazifesi Kedi'yi her dakika adım adım takibetmekti.

Mathilde Carré'ye, Bayswater Road semtinde Porchester Gate'de lüks bir daire açıldı. Bir büyük holü, geniş salonu, iki yatak odası, modern tesisatlı banyosu ve mutfağı vardı. Hyde Park'a bakıyordu. Fakat bu dairenin asıl hususiyeti, her odanın gizli mikrofonlarla dolu olmasıydı!... Telefonun içine bile ufacık bir mikrofon yerleştirilmişti! Kedi'nin bütün muhavereleri, yatak odasında, oturma odasında veya holde ziyaretçileriyle yaptığı konuşmalar harfi harfine bitişik binadaki emniyet teşkilâtı mensupları tarafından rahat rahat dinlenecekti...

Londra'da ilk günler hâdisesiz geçti. Kedi hareketlerinde tamamen serbesti. Yalnız, dışarı çıkacağı zaman, emrine verilmiş olan «Valerie» takma adlı genç kız Carré'yi muhtemel Alman casuslarından korumak bahanesiyle kendisine refakat ediyordu!

İkinci hafta, İngiliz Emniyet Teşkilâtiyle Kedi'nin işbirliği başladı. Carré, Bleicher'in şifre anahtarlarını beraberinde getirmişti. İngiliz İstihbarat Teşkilâtı, bu şifreleri kullanarak Bleicher'e «Victoire» imzasiyle mütemadiyen sahte haberler göndermiye başladı. Bu haber gönderme faaliyeti altı hafta fasılasız devam etti.

Carré, diğer taraftan da, İngiliz İstihbarat Teşkilâtına, işgal altındaki Fransa hakkında bol bol malûmat veriyordu. Alman birliklerinin nerelerde toplanmış bulunduğunu, Bleicher'in ve onun emrindeki mukabil casusluk teşkilâtının nasıl çalışmakta olduğunu bütün teferruatiyle izah ediyordu.

Kedi, böyle iki taraflı harıl harıl çalışırken gezip eğlenmiye de vakit buluyordu. Valerie ile hergün bir başka pahalı lokantada yemek yiyor, her gece en lüks eğlence yerlerinde gönül eğlendiriyordu.

Şık giyinmesini de hiçbir surette ihmal etmiyordu! Elbiseleri en meşhur terzilere ısmarlanıyordu. Fakat bütün bu gezip eğlenmelere, en lüks şekilde yaşamalara rağmen, içinde daimi bir korku hüküm sürmekteydi. Armand'ın Polonyalı bir arkadaşı tesadüfen karşısına çıkıp onu tanıyıverirse ne yapacaktı?!... Bu ihtimal aklına geldikçe çıldıracak gibi oluyordu! İngiliz İstihbarat Teşkilâtı'nın kendisinin ne mal olduğunu bildiğinden haberi yoktu. Zannediyordu ki, her iki tarafı da rahat rahat idare ediyor, ekmek elden su gölden geçinip gidiyor... İngiliz Emniyet mensuplarından dört kişi birden her gittiği yerde onu adım adım takibediyordu! Valeria, aldığı emir mucibince, Carré'nin hariçten hiçbir yere telefon etmesine müsaade etmiyordu. En yakın arkadaşlarına bile mektup yazmasına izin verilmiyordu.

Carré, bütün bunların kendisini Alman ajanlarından korumak maksadiyle yapıldığını zannetmekteydi!...

Günün birinde korktuğu şey başına geldi. *(Devamı gelecek sayıda)*

Londra. Kedi, burada birbirine düşman iki memleketle alay ediyordu...

Hayat

1959
Yeni
Yılınız
Kutlu
Olsun
1959
Mamie van Doren

İCRA HEYETİNİN BEŞ ÜYESİ — 27 aralık 1919 günü Mustafa Kemal ile birlikte üç otomobillik bir kafile halinde ve Kayseri - Kırşehir yolu ile Ankara'ya gelen Sıvas Kongresi Heyeti Temsiliyesi İcra Heyetinin beş kıymetli üyesi (Soldan itibaren) Doktor Binbaşı Refik Bey (Başvekil Refik Saydam), Kocaeli Mebusu İbrahim Süreyya Bey (Süreyya Yiğit), Eski Bahriye Nâzırı Rauf Bey (Rauf Orbay), Erkânıharb Binbaşısı Hüsrev Bey (Büyükelçi Hüsrev Gerede), Bitlis Valisi Mazhar Müfit Bey.

Milletin son ümidi geliyordu...

(Baştarafı 11 inci sahifede)

di. Hancı Bahri Çavuş, Yağcı'nın Fehmi, Kasap Yaşar, Güveçli İbrahim, daha nice nice koç yiğitlerin kaç gecedir gözüne uyku girmiyordu. Hepsi millî urbalarını giymişler, silâhlanmışlar, dört bir yana koşuyorlardı.

27 aralık gün doğarken, önde bayrak, arkada aptalların gürlettiği davul mangası, Ankara'yı sabahın karanlık saatinde ayaklandırmıştı. Kaleden aşağıya doğru kopan bu fırtınaya, Ankara'nın tekkelerinin cezbe halindeki şeyh ve dervişleri, ellerinde teberleri kudümleri ve defleri ile katılmışlardı. Seymen alayı Karaoğlan'a inerken, esnaf teşekkülleri ve kadını erkeği, hastası sağı ile bütün halk onun peşine düşmüştü. Alay, bugünkü Hava Kurumu'nun önünden o zaman bomboş, çorak bir toprak olan Yenişehir'e doğru saptı, oradan bugünkü Millî Savunma Bakanlığının önüne geldi. Bir kısım seymenler de Hava Kurumu önünden istasyona doğru diziliyor, oradan hükümete kadar da mektepliler ve yine seymenler yer alıyordu.

Ankara Müdafaayı Hukukundan Müftü Rifat Börekçi başta olmak üzere, Şakir Kınacı, Rasim Serattar, Âdemzade Ahmet, Hatip Ahmet, Ali Kütükçüoğlu, Mehmet Hanif ve Tevfik Bulgurlu büyük misafiri selâmlıyacaktı.

Dikmen sırtlarından geçen Kırşehir - Ankara şosesinin, Ankara'yı ilk gören doruğunda Fuat Paşa ile Yahya Galip Bey Mustafa Kemal'i karşıladılar. Heyeti Temsiliyeden Mustafa Kemal, Hüseyin Rauf ve Ahmet Rüstem - Osmanlı idaresinde Washington büyük elçisi - birinci arabada, İbrahim Süreyya Yiğit, Mazhar Müfit ve Hakkı Behiç ikinci arabada, erkânıharb Binbaşısı Hüsrev - Büyükelçi Hüsrev Gerede - ve Hekim Binbaşı Refik - Başvekil Refik Saydam - ve yaverler üçüncü arabada idi.

Mustafa Kemal, Ankara'yı ilk defa bu doruktan seyretti. Dağlar karla örtülü idi. Mustafa Kemal, Fuat Paşa ile Yahya Galip'i arabasına aldı ve yola devam ettiler. İlerledikçe bu dağ başlarında «Salâ» sesleri duyuluyordu. Karşıcı çıkanların bir ucu Kızılyokuş'un başında idi. Davul zurna gürültüsüne «Yaşa, var ol !» sesleri karışıyordu. Bu coşkunluk, onu çok hislendirmişti. Mustafa Kemal'in millî hareketin merkezi olmıya lâyık bir yerin havasını teneffüs ettiği neşesinden belli idi. Kalabalığın başında Rifat Börekçi, Kolordu Kumandan vekili Mahmut - Hendek'te asiler tarafından şehit edilen - ve Erkânıharb reisi Binbaşı Erzinçanlı Ömer Halis - rahmetli Korgeneral Halis Bıyıktay - duruyordu. Mustafa Kemal onların ellerini sıktı, hal ve hatır sordu. Atlı bir millî müfreze kendisini askerce selâmladı. Yaya seymenler, yolun sağında saf bağlamışlardı.

Mustafa Kemal yoluna devam ederken, karşıcılar da arkasına takılıyorlar ve rüzgâr gibi arabaların arkasından koşuyorlardı. Nihayet istasyonun önüne gelindi, orasını doldurmuş binlerce kişi meydana dökülmüş, bu heybetli manzarayı hayran hayran, yabancılar şaşkınlıkla seyrediyorlardı. Bu üç bin kişilik silâhlı kuvvet bir iki gün içinde nereden fışkırmıştı.

Mustafa Kemal ve arkadaşları, biraz ileride arabalardan inerek mektepliler ve seymenleri selâmlayıp, Hacı Bayram'ı bir dolandıktan sonra hükümet konağı önüne geldiler. Burası mahşerden bir örnekti ; polisler güçlükle yol açıyorlardı. Kapının önüne gelince gür bir ses duyuldu. Darülhilâfe Medreseleri Müdürü Nevşehir'li Müderris Hasan Fehmi - arkadaşımız Foto Cemal Işıksel'in babası - Türkçe bir duaya başlamıştı, herkes sevinç göz yaşları içinde ellerini göğe kaldırmış millî hareketin zaferle neticelenmesini ulu Tanrıdan diliyordu.

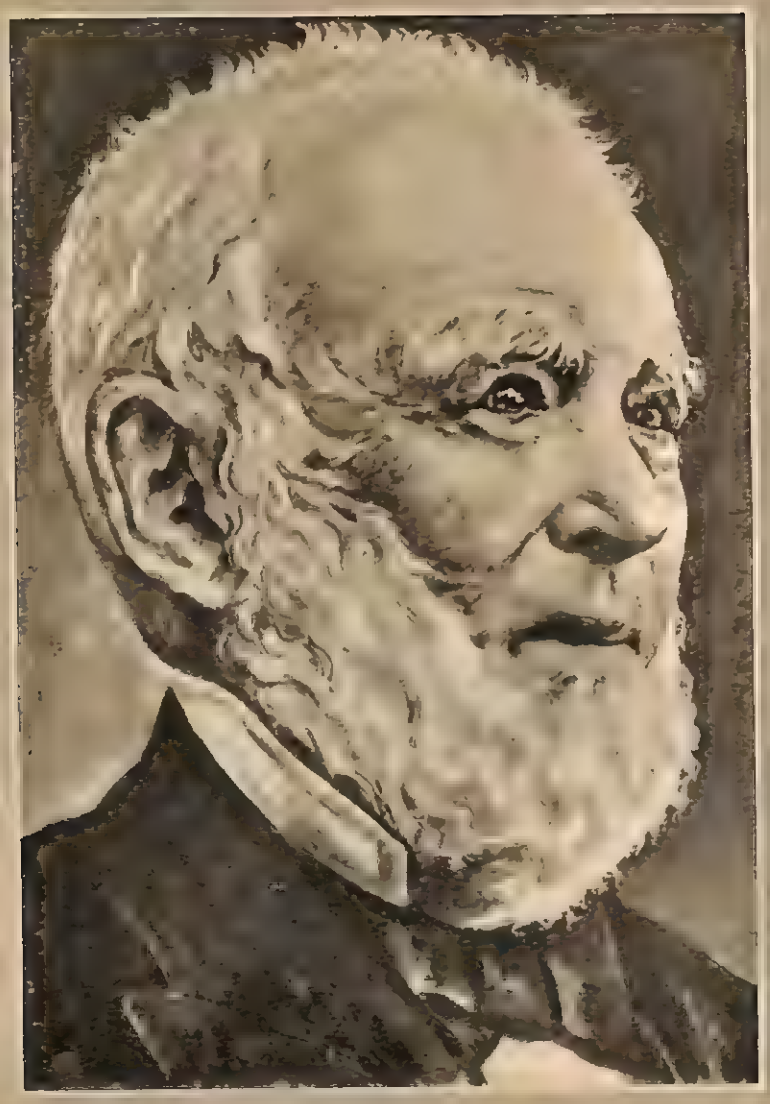

İKİNCİ YÜZYILA GİRERKEN

YÜZÜNCÜ YIL 1858 İTİMAT 1958 SQUIBB

Squibb tıp âleminin ilâç imalâtçılığında yüzüncü yılını tamamlamış bulunuyor. Amerikan ordusunun, o zaman, başka hiç bir yerden temin edemediği Standart ilâç ihtiyacını karşılamak üzere, 1858 de Dr. Edward Robinson Squibb, Brooklyn'de ilk lâboratuvarını kurmuş bulunuyordu. Başlangıçta kullanılan malzemenin itina ile seçilip imalâta verildiğini - tecanüs, safiyet ve müessiriyet bakımından - sıkı kontroldan geçirildiğini, her etiketin üzerine imzasını vazetmek suretile teyid ediyordu.

Dr. Squibb'in vazettiği imalât kontrolleri usulü, o gündenberi yüksek kaliteli ilâç imalâtının ayrılmaz bir rüknü haline gelmiş bulunmaktadır.

Dr. Squibb'in ilk olarak muvaffakıyetle ortaya çıkardığı saf anastezi eteri inandığı iş felsefesile üstün imalât ölçülerinin güzel bir nümunesini teşkil ediyordu. Arkadaşlarına her zaman bir işin başlıca temel taşlarının itimat, şeref ve haysiyetten terekküp ettiğini söylerdi.

Uzun yıllar boyunca yapılan dikkatli ve devamlı araştırmalar bugünün doktorlarına yeni bir çok mücadele silâhları kazandırmış bulunmaktadır. Bu arada Amniotin, Intocostrin, Raudixin, Nycostatin, Florinef ve şimdi de Vesprin ve Kenakort gibi bir kaç esaslı maddeden bahsetmeden geçemiyeceğiz.

İkinci Yüzyıla büyük bir samimiyetle, tıbbın ihtiyaçlarına kendimizi vakfetmek kararı ile giriyoruz. Tıbbın en büyük emeli olan hastanın tedavisi keyfiyetinin, bir ilâç imalâtçısı olarak bizim de ana gayemiz olduğunu burada açıkça belirtmek isteriz.

E. R. SQUIBB & Sons. A. O. — Levent, Istanbul

REKLAM MORAN

Hayat

1959

Bizimle Kutlu Olsun

1959

Mamie van Doren

Hayat'ın Hikâyesi

YILBAŞI ÇEKİLİŞİ

YAZAN :
GORDON GASKILL

ÇEVİREN :
AYKUT GÖRKEY

İSPANYA'da boğa güreşlerinden sonra, piyango gelir. Hemen her hafta muhakkak bir çekiliş vardır. Fakat bunların en mühimi Yılbaşı çekilişidir. İspanyollar büyük ikramiyeli «Yılbaşı Çekilişi» ne dayanamazlar. İkramiyesi elli milyon pesetas'dır.

Biletler sene boyunca İspanya'nın her tarafında satılır. Her bilet numarasından yüz parça vardır, halk bu yüz parçadan bir veya birkaç tanesini alarak bir nevi «hisseli» bilet sahibi olur. Çekiliş günü geldiği zaman kimse yemek yiyemez, uyku uyuyamaz. Herkesin aklı fikri paracıklardadır.

Ben de, hakiki bir İspanyol gibi, hisseli biletlerden bir tane aldığım halde çekilişi unutmuştum. Madrid'te Prado civarında geziniyordum. Bir kahvehanenin önünden geçerken, gözüm bir tabelâya iliştirilmiş olan piyango listesine takıldı. Halk birikmiş, heyecanla bakıyordu.

141414 numaralı bilete büyük ikramiye isabet etmişti. Portföyümü açarken ellerim titredi. Biletime baktım. Numarası 141415 idi. Bir numara yüzünden şans yanıbaşımdan geçmişti. Daima kaybetmeğe alışık olduğumdan fazla üzülmedim. Fakat şu son hane yüzünden de en az on bin dolârdan mahrum olmuştum doğrusu.

Kahvehanenin önünden uzaklaşıp yoluma devam ederken, bileti aldığım günü hatırladım. Bu hâtıra, çocuklar gibi sevinmeme kâfi geldi.

Yaz başında, tatilimi geçirmek üzere herzamanki gibi Palma'ya gitmiştim. Bileti Palma'da «İki aslan» isimli küçük bir içkili lokantadan almıştım. Orayı turistler bilmezler ama, benim çok hoşuma giderdi. İnsanlarını, havasını severdim. Biraz loş ve serin, büyükçe bir zemin kattı. Ucuz ve nefis şarabı vardı. Hele sahibinden çok hoşlanırdım. Hernando isimli bu genç adamı zaten bütün müşteriler seviyordu.

Hernando'ya bu lokanta babasından miras kalmıştı ama, karısı idare ediyordu. Maria da kocası Hernando gibi iriyarı, genç bir kadındı. Kalınca bir sesi, herşeyi hemen gören kocaman siyah gözleri vardı. Diyebilirim ki bu gözlerden biri Hernando'nun üstünden hiç ayrılmıyordu. Şayet Hernando sarışın bir turiste tesadüfen iki kere gülümsiyecek olursa veya ihtiyar bir dostuna parasız tarafından şarap ikram ederse Maria ona sert ve mânalı bir nazar atfediyor, bazan da haşin birkaç söz söylüyordu. Hernando da o zaman «Peki güzelim» yahut «Peki güvercinim» gibi birşeyler mırıldanıyordu.

Piyango biletini satın aldığım akşam Maria, annesini ziyaret etmek üzere köye gittiğinden Hernando bambaşka bir adam olmuştu. Gözleri başka türlü parlıyor, gitar çalıp şarkı söylerken sesi başka türlü çıkıyordu.

İçeriye piyango bileti satan bir adam girdiği zaman Hernando bilet numaralarını görmek istedi. Bilet çantasından bir tomar çekip bakar bakmaz :

— Kısmetim geldi... diye bağırdı. Kısmetim ayağıma geldi !

Koluma yapışmış :

— Bakın Amerikalı dostum, diyordu, ben bu ayın on dördüncü günü doğdum. Çektiğim bilet de doğduğum günü üç defa tekrar ediyor : 141414. Tam üç defa... Ne şans değil mi ? Muhakkak kazanacağım !

Bilet satıcısı yüzlük tomardan bir hisse bileti ayırmak isteyince Hernando elleri titriyerek :

— Hayır, dedi, mucizedir bu. Kısmet ayağıma gelmişken geri çevirmem. Hepsini alıyorum. Yüz tanesini birden !...

Lokantada derin bir sessizlik oldu. Aynı numaranın yüz biletlik serisini birden satın almak delilikti. Üstelik bedeli büyük bir yekûn tutuyordu ki, bir lokantacı için çok paraydı bu.

Birkaç kişi :

— Donna Maria duyarsa ne der ? diye mırıldandı.

Bu sözler Hernando'yu kısa süren bir tereddüde sevkettiyse de, bilahare :

— İstediğimi yaparım ben... dedi.

Sözünü tuttu da. Kasadan çıkardığı avuç dolusu parayı getirip satıcıya verdi, tomarı aldı. Müşterilerden diğer biletlere talip olanlar da çıkmış, bu arada bana da 141415 numaralı biletin bir parçası nasip olmuştu.

Şimdi ağır ağır yürürken Hernando'nun kazandığı paralarla ne yapacağını düşünüyordum. Belki de kendisine tahakküm eden karısından ayrılır, lokantayı satar, muhteşem bir saray yaptırıp keyfine bakardı.

■

Palma'ya yolum ancak birkaç ay sonra düştü. Uçaktan iner inmez bir taksiye atlayıp :

— İki aslan'a çek !... dedim.

Lokantanın dış görünüşünde bir değişiklik yoktu. Yalnız kapının önünde eskiden hiç görmediğim lüks bir otomobil duruyordu. Turist mevsimi olmadığına göre belli ki bu muhteşem otomobil Hernando'ya aitti.

İçeriye girdim. Hernando tek başına bir masaya oturmuş, gazete okuyordu. Beni görünce hemen kalkarak sıcak bir tebessümle karşıladı :

— Hoş geldiniz senyor, dedi, nerelerdesiniz ?

Sonra bana sormadan bir şişe sevdiğim beyaz şaraptan getirdi. Kadehlerimizi tokuşturduk :

— Tebrikler, dedim. Yeni milyonerin şerefine...

Hernando'ya hiçbir şeyin değişmediğine çok memnun olduğumu söylediğim zaman garip bir şekilde güldü :

— Değişmemiş mi ? diye sordu. Ah Senyor, çok şey değişti ! Maria duyarsa ne der diyenleri hatırlar mısınız ?

Sıkıntılı bir şekilde önüne baktı :

— Meğer haklıymış onlar... dedi.

Hernando'nun anlattığına göre Maria köyden dönüp de yüz bileti görünce aklını kaybeder gibi olmuş. Kocasını bir dövmediği kalmış. Satacaksın onları demiş. Eh, Hernondo'nun eşi dostu, çok. Bir tane ona, bir tane buna derken, elinde kala kala bir bilet kalmış.

— Eğer bu iş benim başıma gelseydi intihar ederdim... diye söylendim.

— Ben de önce aynı şeyi düşünmüştüm... dedi.

Acayip bir şekilde gülerek :

— Hayat tuhaf şey Senyor, diye ilâve etti. Biletleri alanlar kimlerdi ? Müşterilerim, dostlarım değil mi ? Zannettim ki ikramiyeyi kazanınca birer ikişer gelecekler, beni teselli edecekler. Ne gezer Senyor, ne gezer. Lokantam hiçbir zaman bu kadar tenha kalmamıştı.

— Peki, dedim, kapıdaki otomobil ?

— Tek biletin ikramiyesidir o, diye mırıldandı. Onu da almasaydım asıl o zaman kıyamet kopardı !

— Donna Maria kızmadı mı ?

Hernando bu sefer mânalı bir şekilde güldü :

— O kadar parayı kaybedince ne yaptığımı sormuştunuz değil mi ? dedi. Karımın ne yaptığını neden sormuyorsunuz ? Bana biletleri sattıran karım bilir misiniz ne hale geldi ?

Sandalyesine iyice yerleşmişti.

— Çok değişti Senyor, çok şey ! Maria bana ne zaman kötü bakacak, çıkışacak olsa nasıl susturacağımı biliyorum. Bir-dört-bir-dört-bir-dört diyorum hemen. Başka birşey söylemeğe lüzum yok.

Bardaklarımıza yeniden şarap koyarken :

— İşte böyle Senyor, dedi. Milyonları kaybettim ama her erkeğin kazanamıyacağı şeyler elde ettim. Sükûnete kavuştum, evlilik hayatıma huzur geldi, karım kuzulaştı. Bir erkek hayatta başka ne ister ki ?

Hernando sandalyesini hışımla gıcırdatarak :

— Maria ! diye seslendi.

Sesinde emreden bir eda vardı. Maria hemen göründü. Küçülmüş, hayret edilecek kadar değişip uysallaşmış, yepyeni bir Maria olmuştu.

— Maria, dedi, bize biraz daha şarap getir.

Maria şarap fıçılarına doğru koşarak :

— Derhal, derhal sevgilim... diye mırıldandı ve tatlı tatlı tebessüm etti.

AFİF

BİR YILBAŞI GECESİYDİ. BAKİ SÜHA'NIN Y
«SANA BİR HEDİYE ALAMADIM. ŞAİR KOC
«MAHZUN KÖYLERİMİZ, ŞEHİRLERİMİZ İÇİN

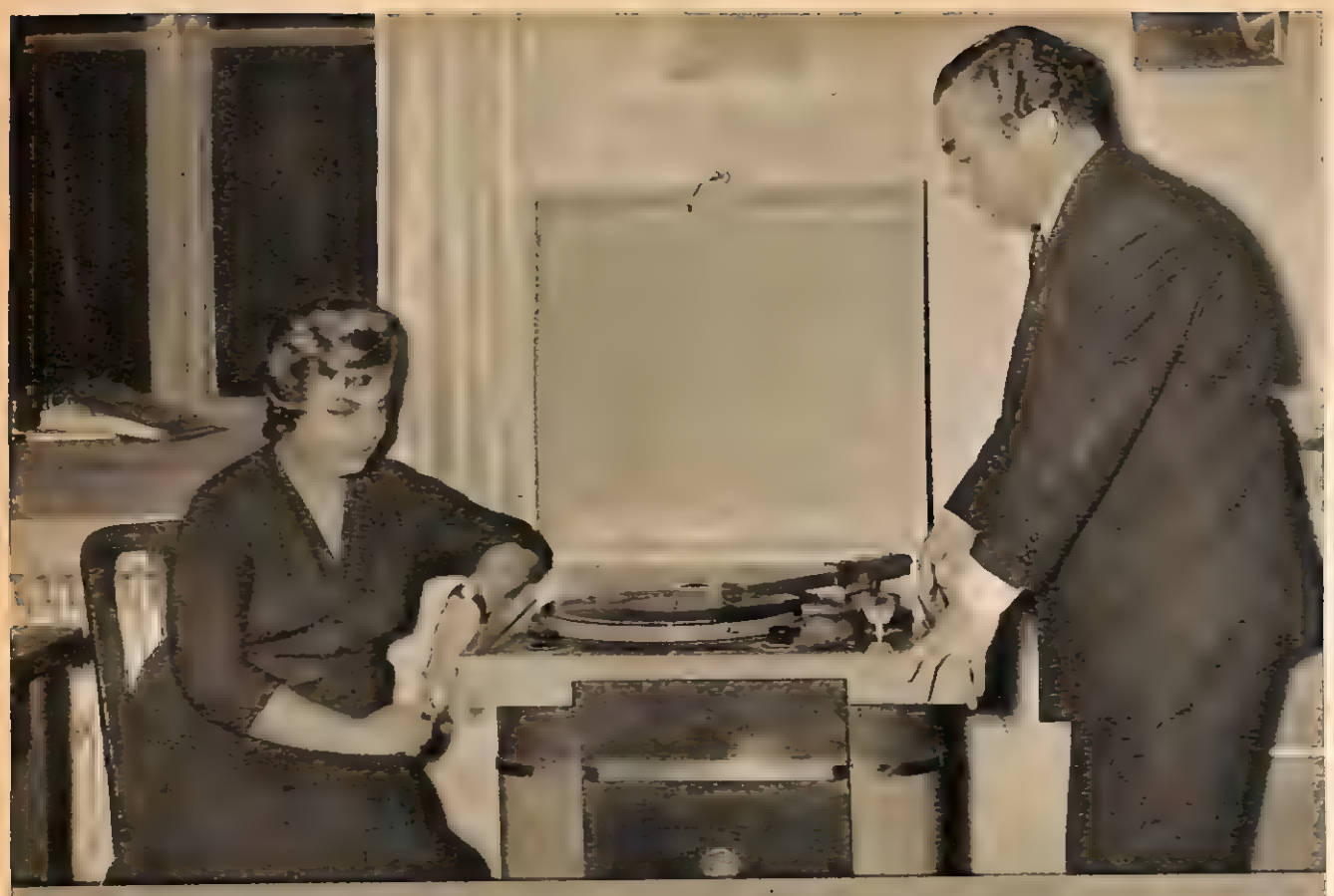

MİKROFONDAN MİKROFONA — *Ses sanatkârı Afife Ediboğlu 34, Söz ve Temsil Yayınları Şefi Baki Süha 43 yaşındadır. Karı - koca boş zamanlarında bezik oynarlar, plâk dinlerler. Baki Süha koyu Beşiktaşlı, eşi ise Fenerbahçeli'dir. Ama maça gitmeğe vakitleri yoktur. Hayatları mikrofonlar, pikaplar, plâklar arasında geçer.*

Bu akşam aynı yastıklara başımızı koyacağız
Bu akşam aynı yastıklarda
Bir yıl daha kocayacağız
. . . . . .
Sen gelin olduğun gün
Beyaz güller içinde
Nerkis gözlerin
Saadet dalgası eteklerin
. . . . . .
Bir zamanlar evren dar gelirken gönlümüze
Sonunda kapandık dünya evimize
31.12.1957

Kıvırcık saçlarına kır düşmüş orta boylu bir erkek yazı masasından kalktı. Yazdığı şiiri bir zarfa koydu, sehpanın üstünden aldığı küçük bir pakete iliştirdi. Sonra yatak odasına geçti. Paket ile zarfı yastığın altına sakladı. Bir yılbaşı gecesiydi. 18 yıldan beri, her yeni yıla girerken eşine vereceği armağanı yastığın altına koyardı. Bu yıl da yılbaşını evlerinde kutlayacaklar, «nice yıllara» dileğiyle bir yastığa baş koyacaklardı. Elmadağı Üftade Sokağı'ndaki Boncuk apartmanının 7. dairesinin ışıkları o gece yine sabaha karşı, gün ağarırken sönecekti. 18 yıl önce bir genç kadın, o zaman 24 - 25 yaşında olan, kıvırcık saçlı erkeğin kulağına eğilmiş : «İnşallah balayınızı Antalya'nın portakal kokan bahçelerinde geçirir, bir yastıkta kocarsınız» demişti.

1940 yılının yağmurlu bir güz günüydü. Ankara'da Kocatepe mahallesindeki Ahmet Vefik apartmanının güneye bakan pencereleri açılmış, bir misafir odasının sim işlemeli masasına, gümüş sigara tablalarına, semaverlerine ıslak bozkır havası sinmişti. Sivas halıları yayılmış bir sedirde, orta yaşlı bir kadınla bir erkek oturmuşlardı. Kadın :

— Olmaz, diyordu, kızımın başını nâra yakamam. Babası yaşındaki bir adamla kızımı evlendiremem!...

— Ben her sabah 8.15 te Radyo'da «Evin Saati» programını dinliyorum. Öyle tok, öyle olgun sesi var ki...

— Yanılıyorsun hanım, ben kendisiyle tanıştım. 24 - 25 yaşlarında yakışıklı bir delikanlı. Ayrıca kültürlü, terbiyeli...

Bir zil sesi konuşmayı yarıda kesti. Yandaki odada oturan iki genç kız aşağıya koştular. Kapıyı açtılar: «Buyurun efendim, dediler. Buyurun Muzaffer ağabey, buyurun Baki Süha Bey» dediler. Lâcivert bir rop giymiş genç kız, kahverengi elbiseli, fötr şapkalı genç ile göz göze geldi. Her ikisinin de gözlerinin içi gülüyordu. Yukarıya çıktılar. Sedirde oturan kadınla erkek ayağa kalktılar. Orta yaşlı kadın şaşırmıştı:

— Siz... siz... Baki Süha Bey siz misiniz?... Diye kekeledi. Çok gençmişsiniz ayol !...

Oturuldu. Dere, tepeden söz ediliyordu. Orta yaşlı kadın, damat adayı Baki Süha ile Sivaslı hemşehrileri Muzaffer Sarısözen'e bir yemişlik içinde meyva ikram etti. Baki Süha bir portakal aldı:

— Memleketimizin, Antalya'nın meyvasından alacağım, dedi. Torosların tepelerinde öbek öbek kar beyazlıklarının göründüğü günlerde, eteklerinde portakal yiyebilirsiniz.

Yanında oturan genç bir kadın, Baki Süha'nın kulağına eğildi :

— İnşallah kardeşimle bir yastıkta kocar, balayınızı Antalya'nın portakal bahçelerinde geçirirsiniz, dedi.

Antalya'da baharın son, Ankara'da da kışın ilk günlerinin yaşandığı

KLÂSİK ŞARKILAR — *Baki Süha diyor ki: «Eşimin sadece klâsik müzik çerçevesi içinde hapsedilmesi konusunda benim de mesuliyetim vardır. Bir zamanlar bu taassubum o kadar ileri gitmişti ki, Şevki Bey'den, Hacı Arif'ten bu yana yakın çağlar bestecilerinin hiçbir eserini okutmuyordum. Ama bir şikâyet olarak söyliyebilirim ki, son yıllarda onu klâsik yola sevkeden Mesut Cemil'in, R. Kam'ın, benim tavsiyelerime pek uymuyor, piyasa eseri de okuyor. Ancak, sesi piyasa eserlerine uygun karakterde değildir. Soldaki resimde, Afife Ediboğlu ana kumanda odasında, sağda ise mikrofon önünde görülüyor.*

E EDİBOĞLU

UNU GÖZLÜYORDUM. KAPI ÇALINDI. EŞİMİN ELİNDE KÜÇÜK BİR PAKET BİLE YOKTU. IN ŞU ŞİİRİNİ KABUL ET.» DEDİ. CEBİNDEN BİR KAĞIT ÇIKARDI; OKUMAĞA BAŞLADI: ADYODA ŞARKILAR SÖYLİYEN AŞÇIM, ÜTÜCÜM, ÇAMAŞIRCIM, SANATKÂRIM, KARIM.»

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN — FOTOĞRAFLAR: SUAVİ SONAR

ekim 1940 tarihinde Afife Çerikçioğlu ile Baki Süha nişanlandılar. Üç ay sonra da evlendiler.

Afife Çerikçioğlu ile Bahi Süha 1940 yılının bir bahar ayında Radyo'ya girmişlerdi. Afife, 200 kişinin katıldığı ses müsabakasını kazanmıştı. Adı önceleri «Afife Gürses» diye anons edilmişti. Sanatkâr, 6 ay içinde 4 tane ikinci ad değiştirmişti. «Afife Çerikçioğlu, Afife Süha, Afife Ediboğlu» adıyla şarkılar okumuştu.

Bu soyadı değişiklikleri dinleyicinin ilgisini çekmiş, 6 ayın sonunda 50'ye yakın mektup gelmişti. Mektuplarda şöyle deniliyordu: «Radyonuzun genç sanatkârlarından Afife hanımın en büyük özelliği ayda bir koca değiştirmesi galiba?... Evlenmenin, boşanmanın bu kadar kolay olduğunu bilmiyorduk».

Radyo idaresi bu mektuplara — ilk defa — özel cevap vermek zorunda kalmış, 50 ayrı adrese şu şekilde mektup yazmıştı: «Sayın dinleyicimiz, mektubunuzu Afife hanıma verdik. Bize şu açıklamayı yaptı: İlk izdivacımı yeni yaptım. Hiç koca değiştirmedim. Afife Gürses, müstear bir addır. Sonra babam ısrar etti. Aile soyadım olan Çerikçioğlu'nu kullanmağa başladım. Radyonun söz artistlerinden Baki Süha ile nişanlanınca, ikinci adımı Süha olarak anons ettirdim. Nihayet evlendim. Artık Afife Ediboğlu'yum».

Baki Süha'nın ilk radyo konuşması Antalya ile ilgili bir «Yurt Sohbeti» imiş. Sonra «Evin Saati» konuşmalarını okumağa başlamış.

1944 te Ankara'da görülmedik, duyulmadık bir kış olmuş. Arabaların kalın, ince yağlarını bile donduran bir kış... Isı sıfırın altında 33 dereceye düşmüş. Baki Süha'nın evi de tâ Kocatepe'de. Bir sabah 7'de uyanmış. Pencereden bakmış. Ankara karlar altında. Üstelik göz gözü görmüyor. Bir tipi, bir tipi... Radyoya da gitmesi lâzım. 8.15 te «Evin Saati» yayını var. Onu okuyacak. Paltosunu giymiş, sarınmış, sarmalanmış, eşi Afife Ediboğlu ile vedalaşmış, yola çıkmış. Mikrofonun başına geldiği zaman saatine bakmış, 8 i 20 geçiyor. Ne yapsın, bir espriyle bu 5 dakikalık gecikmeyi bağışlatması gerekiyor: «Sevgili dinleyicilerim» demiş «Evin saati ilk defa 5 dakika geri kaldı. Şimdi Dr. Galip Ataç'ın hazırladığı "Aşk" mevzuuna başlıyoruz. Malûm ya, aşk biraz nazlıdır, insanı biraz bekletir, geç gelir»

■

«Cumhuriyet gazetesinde sekreter yardımcılığı yapıyordum. Bir gece 2 sularında matbaadan çıktım. Cağaloğlu yokuşundan aşağı iniyordum. İçli bir kadın sesinin o yılların bir «moda» şarkısını okuduğunu duydum. Sesin geldiği yere doğru yürüdüm. Bir kapı eşiğinde genç bir kadın oturmuş, ayakta duran bir erkeğe şu şarkıyı mırıldanıyordu: «Hicrinle yanar ah ederken»... Şarkı bitmişti. Erkek: «Bir daha okur musun?...» dedi. Kadın: «Bu üçüncü oldu, yetmez mi artık!...» diye direndi. Ama sevgilisini kıramadı. Şarkıyı dördüncü defa okudu... Yıllarca sonra bir gün eşim Afife'ye bu şarkıyı bilip bilmediğini sordum. Bilmiyordu. Ona öğrettim. Ancak, Cağaloğlu yokuşunda rastladığım erkek kadar insafsız değilim ben... Sonra «alaturka şarkı»yı da bir defa dinleyebilirim. Evlenmemizin yıldönümlerinde, yılbaşı geceleri eşim bu şarkıyı okuyor, bir yaş ihtiyarladığım günlerde, gençlik hâtıralariyle avunuyorum.

Saçlarına kır düşmüş erkek sustu. Bir koltukta oturan eşini gösterdi:

— Şimdi eşim Afife'den bu şarkıyı dinleyelim, dedi.

Koca salonda çıt çıkmıyordu. Afife Ediboğlu ayağa kalktı, bir «hâtıranın şarkısı»nı okumağa başladı:

«Hicrinle yanar, ah ederken
Feryadımı duymuyor musun sen»

■

Geçen yılbaşı Afife Ediboğlu eşine yine bu şarkıyı okumuş. Baki Süha ise bir yılbaşı şiiriyle Şark paralarından yapılmış bir bilezik armağan etmiş. Ancak, bundan 7 yıl önce «parası» olmadığı için, armağan alamamış. Çam sakızı çoban armağanı örneği bir şiir yazmış.

Baki Süha 1959 yılı için diyor ki:

— Bu yıl «ilhamım kıt, nakdim bol». Bu yüzden şiirsiz bir hediye vereceğim. 1951 yılı bizim için «şiir-yıl» olmuştu. İşte yılbaşı hediyem:

Sen her zaman çalışkan ve güzelsin
Masamın beyaz keten örtüsü
Lâvanta çiçeği kokan mendillerim
Senin
Sen her yarama merhem
Ağlarsam ağlayan
Gülersem gülen
Çocuklarımı karnı tok
Sırtı pek gezdiren
Akşamları mahzun köylerimiz
Şehirlerimiz için
Radyoda şarkılar söyleyen
Aşçım
Çamaşırcım
Ütücüm
Sanatkârım
Karım...

Bu şiir her yıl başında güzeldir. Çünkü aşk şiirlerinin en yalansızıdır.

NAZİK DİNLEYİCİLER — *Çocukları Türk müziğini sevmezler, annelerini nezaketen dinlerler. Resimde, Ayşe ve Fatih Ediboğlu görülüyor.*

IŞIK SENFONİSİ

Dünyanın her köşesi yeni yılı yine göz ve gönülleri aydınlatan bir ışık senfonisi içinde kutlamağa hazırlanıyor. Kaç yılbaşı görmüş olan Londra'nın meşhur Regent Street'i de bu köşelerden biri. Her yerde ışık, ümit, neşe ve bir gecenin heyliği...

Townsend'in Ümitsiz Aşkı

YAZAN : NORMAN BARRYMAINE

ÇEVİREN : ADNAN SADRİ

11

Türkiyede neşir hakkı yalnız Hayat mecmuasına aittir...

TOWNSEND, bu ziyaretin halen kararlaştırılmış bulunduğunu, çarşamba günü Londra'ya gideceğini bildirdi. Kıraliçenin de bundan haberdar olduğunu ve mukarrer buluşmaya rızı geldiğini ilâve etti.

Peter'le, Londra'ya geldiği gün karşılaştık. O gün öğleden sonra Prensesle buluşacağını söyledi. Bunu nasıl yapacaktı ? Saraya, kimseye görünmeden girmesi mümkün değildi. Gazeteciler, fotoğrafçılar adım adım peşindeydi. Fakat o, herşeye rağmen muhakkak surette Margaret'i görmek kararındaydı.

Saat 16 da Prensese telefon etti. Akşama katî olarak buluşmayı kararlaştırdılar.

On sekiz ay sonra bu ilk buluşmaları olacaktı. O akşam evlenme meselesi hakkında muhakkak ki hiç konuşmıyacaklardı. Ondan evvel, o kadar çok konuşacakları vardı ki !...

Ertesi sabah bütün Londra gazeteleri iki sevgilinin yeniden buluştuklarını büyük manşetlerle ilân ediyorlardı !...

O gün öğle yemeğini Peter, avukatı ve ben beraberce yedik. Matbuatın memleketi velveleye vermesi hepimizi endişeye düşürüyordu. Buna mâni olmak için bir çare düşündük. Townsend'in ağzından şöyle bir açıklama yayınlamıya karar verdik :

«Prenses Margaret'i son ziyaretimin, durumu hiçbir şekilde değiştirmiyeceğini efkârı umumiyeye arzetmek isterim. Prensesin 1955 senesinde vermiş olduğu karar aynen bakidir.»

Perşembe günü öğleden sonra Peter saat 16 dan evvel yine Prensese telefon etti. Biraz sonra Clarence House'a geleceğini bitdirdi. Fakat Margaret ona bu sefer şu cevabı verdi :

— Hayır Peter... Ablam Londra'ya dönmeden tekrar gelmen mahzurlu olacak !...

O gece Townsend, Prensese kırk sekiz tane kırmızı gül gönderdi.

Ertesi cuma günü Margaret, Almanya'ya iki günlük bir ziyaret yapmak üzere Londra'dan ayrıldı. Peter de Soberset'te bulunan annesini yoklamak için Londra'yı terketti.

Pazar günü Prenses, Almanya seyahatinden döndü. Doğru Windsor Şatosuna gitti. Ana Kıraliçeyle çay içti. Çaydan sonra hemen telefona sarıldı. Townsend'le bir saatten fazla konuştular. Prenses, Townsend'e bugünlerde gelmemesini söyledi. Bir müddet sonra buluşmaları daha münasip olacaktı...

Pazartesi günü Peter, Brüksel'deki vazifesi başına döndü.

Iki hafta sonra kendisiyle Sussex'te buluştuk. Bütün gün oturup dertleştik. Londra'da bir ev tutmak, Margaret'e daha yakın olmak istiyordu. Canları sıkılınca gazetelerin haberi olmadan buluşabilmeliydiler ! Bence, oturabileceği en iyi yer Somerset idi. Zaten annesi de orada bulunuyordu. Aynı zamanda bir de kitap yazmak kararındaydı. Bunu yazması en az altı ay sürecekti. Bu kitap belki de onun istikbaldeki mesleğini tâyin etmekte büyük bir rol oynıyacaktı. Çünkü iyi yazı yazmasını beceriyordu. Bu istidadını dünya turuna çıktığı sıralarda keşfetmişti. Seyahate de bayılıyordu. Onun bundan sonraki mesleği artık bu olacaktı...

Somerset'de «Stogumber» denen mevki, Peter'in yerleşmesi için en münasip yerdi. Prensesle eski hâtıralarını canlandırıyordu.

Birkaç gün sonra, Townsend annesinin evine taşındı. Oradan birkaç defa Prensese telefon etti. Margaret onu bir pazar yemeğine davet etti. Peter daveti kabul etti. Bundan matbuatın haberi olmadı... Yemekten sonra hemen Somerset'e döndü.

Aradan bir hafta daha geçti. Pazartesi günü Margaret yine Peter'i yemeğe davet etti. Fakat bu sefer gazetecileri atlatamadı. Salı sabahı büyük puntolu başlıklarla ziyaret bütün dünyaya duyuruldu !...

O hafta içinde Townsend, Clarence House'a birkaç defa girip çıktı. Her seferinde de gazetecilerin kapanına yakalandı. Nihayet «Tribune de Geneve» gazetesinde şu havadis intişar etti :

«Prensesle Albay Townsend'in bugünlerde nişanlanmaları muhtemeldir.»

Ertesi sabah, Saray'dan gazeteye, derhal aşağıdaki tekzip mektubu gönderildi :

«Haberinizin hiçbir asıl ve esası yoktur. Prensesin kararında değişiklik olmamıştır.»

Bu hâdiseler Peter'i sinir içinde bırakıyordu. Bir kitap yazmıya başlıyacaktı. Başlıyamıyordu ! Canı istediği zaman Margaret'i görecekti. Göremiyordu ! Her zaman ve her yerde karşısına mâniler çıkıyordu. Gazeteciler, foto muhabirleri peşindeydi. Saray erkânı karşısındaydı. Kendisini cendereye girmiş gibi hissediyordu ! Bir türlü serbest kalamıyordu. Patlıyacaktı. Nihayet, tekrar Ingiltere'den ayrılmıya karar verdi. Kitabını bitirinceye kadar hariçte kalması lâzımdı. Ancak ondan sonra Londra'ya dönebilirdi...

Margaret, sevgilisinin bu kararına rıza göstermekten başka çare bulamadı. Tekrar buluşmak için hiçbir gün tâyin etmediler.

Peter, Somerset'ten ayrılır ayrılmaz Sussex'te beni görmiye geldi. O gece bizde kaldı. Sabahleyin erkenden kalktı. Dördüncü defa Ingiltere'yi terkediyordu. Vedalaştı. Evden çıktı. Brüksel'e dönüyordu. Orada ne kadar kalacağı belli değildi. Bir müddet sonra Prensesle yine buluşabilirlerdi. Bunu her ay veya her hafta tekrarlıyabilirlerdi. Lâkin evlenmelerine mâni olan hususlar hiçbir surette ortadan kalkmış değildi. Kalkmasına da imkân yoktu.

Binbir gece masallarında kahraman Prens, sevgilisini kaçıran yedi başlı ejderle yalın kılıç boğuşur. Onun yedi başını da keser ! Sevgilisini kurtarır. Kırk gün, kırk gece süren büyük bir düğün yaparlar. Sonra da evlenip hayatlarının sonuna kadar mesut yaşarlar...

Acaba Peter Townsend hikâyesinin sonu da böyle gelebilecek mi ?...

SON

İşte «Townsend'in Ümitsiz Aşkı» hikâyesinin müellifi Norman Barrymaine. Resim eserin yazarını yakın dostu Peter Townsend'le birlikte 1956 yılında Brüksel'de gösteriyor.

Hilton

İstanbul Hilton Oteli'nin alt kat salonları her cuma İstanbullu hanımların buluşma yeri olur. Eş dost, bir kabul günü havası içinde burada tatlı tatlı sohbet ederler. Hayat, bu günün röportajlarını zaman zaman okuyucularına vermektedir.

BİR KÖŞE — «Bu cuma saat 5 te Hilton'da» sözleşmesine uyan diğer bir grup, neşeli bir cuma geçiriyorlar. Resimde Nevgece Erel, Bayan Eldem, Berin Nadir Nadi ve Tüli Aksel görülüyor.

MODA — «Cuma Çayı» na katılanlar, buraya son modayı da birlikte getirirler. İşte birkaç örnek. Soldan sağa : Nimet Özkun, Neriman Hisarlı, Tayran Üçüncü ve Müzehher Tüker.

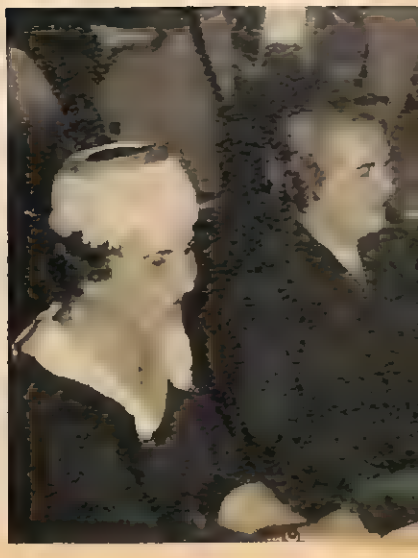

da Cuma Çayı

SON CUMA — Geçen cuma çay vakti Hilton gene şık ve zarif hanımlarla dolmuştu. Soldan sağa : Maarif Vekili'nin hanımı Harika Yardımcı, Sevinç Aygün, Zübeyde Aktay, Suzan Meseyyeh ve Sevim Moran görülüyor.

MÜZİKLİ SOHBET — Avupa'nın müzikli 5 çayı havası bize yeniden geldi. İşte müzik dinliyerek sohbet edenler. Soldan dağa : Selma Alaybek, Selma Suyapan, Türkân Akyüz, Gülsevin Yolaç ve Cevza Alankuş görülüyor.

VE... — Bedriye Cansun ile Nedime İrtem kalabalık salona girmiyerek seyirci kaldılar.

ANKARA'DA RESMİ KABUL — Ankara'daki İran Büyük Elçiliği'nde kutlanan İran'ın Ordu ve Kurtuluş günü başkent için bir sosyete hâdisesi olmuştur. Resim, geç vakitlere kadar neşe içinde geçen toplantıda bulunanlardan birkaçını gösteriyor. Üstte, İmar ve İskân Vekili Medeni Berk ile İran'ın Ankara Büyükelçisi Ekselâns Arfa, yanda da davetlilerden bir grup görülüyor...

GELECEK SAYILARIMIZDA MEVSİMİN YENİ TUVALET MODELLERİNİ TAKDİM EDECEĞİZ.

GECELİK ve ÇAMAŞIRLAR

1 Naylondan sutiyenli kısa bir kombinezon. Garnitürü naylon danteldendir. Bilhassa sırtı açık gece elbiseleri ile giyilmesi uygundur.

2 İki parçalı çamaşır. Sutiyende açık pembe naylonla siyah naylon dantel duble edilmiştir.

3 Buruşmaz pamukludan pijama. Modelin özelliği göğüsten robalı ceketinin bol, dizden dört parmak aşağıya kadar inen yırtmaçlı pantolonunun ise dar oluşudur. Bilhassa soğuk mevsimler için uygundur.

4 Gecelikler de «Ampir» modası. Soldaki kol, bel ve yakaya işlenmiş bordürlerle hususiyet kazanmaktadır. Sağdaki kola, eteğe ve belin üst kısmına konan enli danteller modele ayrı güzellik vermektedir.

5 Muslinden yapılmış ve üzerine ilâve edilmiş olan enli naylon dantellerle kabartılmış şık bir jüpon. Modelin ismi «Miss Amerika» dır.

Yuvanız İçin
Pratik Tavsiyeler

Yemek odanızın sandalyelerinde

Temizlenmesi güç kumaş döşemelikler **KULLANMAYINIZ...**

Kolaylıkla temizlenebilen koyu renkli plâstik döşemelikler **KULLANINIZ.**

Çocuğunuzun yatak odası

Emeklemeğe başlıyan çocuğunuzun minicik elleriyle duvarları **KİRLETECEĞİNİ** hesaba katınız...

Buna engel olmak için en iyi çare duvarları kolayca **SİLİNEBİLİR** plâstik malzeme ile kaplamaktır. Yatak örtüsünü de aynı şekilde halledebilirseniz ideal olur.

Anne sütüne en yakın mama

Radar Reklam

Tam yağsız
Yarım yağlı
Tam yağlı

LAITGOZ IDEAL

PASTA NASIL KESİLİR ?

Taze pastaları daha muntazam bir şekilde kesebilmek için en iyi usul bıçağı her kesişten sonra sıcak suya batırmaktır.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Balat'tan Bay Mustafa Kaldırak'a :

Karagümrük'ten bahsedeceğiz. Sizi muayene eden doktor, bizim tavsiyemizden daha iyi çareler bulabilir. Çünkü o sizi gözüyle görmüş ve muayene etmiştir. Tavsiyelerine devam ediniz. Her akşam ayaklarınızı tuzlu su ile banyo yapınız ve bol talk pudrası sürünüz. Ciltlerini satış yerine getiren okuyucularımıza, bize pek yakın bulunan, bir mücellithane gösteriyoruz.

■

Bostancı'dan G. Ş.'ye :

Gece ismi ile bir çok şiir yazılmıştır. Hangisini sorduğunuzu belirtiniz. Yakında yine müzikten bahsedeceğiz.

■

Isparta'dan Bay Osman Tan'a :

Türk büyüklerinin, bazı meşhur ressamların tablolarını veriyoruz. Fakat sırada o kadar verilmesi gereken ve umumun arzu ettiği resimler var ki, ders aracı olarak kullanılacak resimlerin neşrine imkân bulunamaz. Mamafih son zamanlarda neşrettiğimiz tablolar ve Türk meşhurlarının resimleri, camiler okulunuz için çok kıymetli birer ders aracı vazifesini görebilir.

Avanos'tan Bay Niyazi Sarıöz'e :

(U-27) ilâcı Sağlık Vekâletince memleketimize kabul edilince siz de istifade edersiniz. Arasıra eczahanelerden sorunuz.

■

Adana'dan Bay Ahmet Alpay'a :

Hususi surette, cam kesmek için yapılmış çelikler vardır. Elmasla cam kesmek usulü hemen hemen terkedilmiştir. Baş harfi «N» ile başlıyan pek çok omurgasız hayvan vardır. Bu isimler hep lâtincedir. Türkçede «Nazböceği» denilen bir hayvancık da bulunuyor. Yine Türkçede «Nak = timsah» demektir.

■

Bergama'dan Bay Gürbüz Bağama'ya :

Bagama diye bir kelime yoktur. Bağama vardır. Türkçede «Âbide, destek ve düşük çocuk» demektir. Alaturka saati alafranga saate çevirmek için takvime bakınız. Namaz vakitlerindeki ezanî saatin karşısında yazılı olan vasati saat size bu çevirmeyi gösterir.

■

Sivas'tan Bay Orhan Dağıstanlı'ya :

Jiu Jitsu kitabının olup olmadığını bilmiyoruz. Muhtelif mecmualarda buna dair yazılar çıkmıştı. Safahat'ı «İnkılâp Kitabevi, Ankara Caddesi, İstanbul» adresinden istiyebilirsiniz. Fiatı 12,5 liradır.

Malatya'dan Bay Mesut Micaz'a :

Yazdığınız hal gayet normaldir. Çünkü bunun olması değil, olmaması matluptur, olursa bir «gevşeklik» var demektir. O zaman tedavi için çare aranır.

■

Urfa'dan Bay İhsan Mutlu'ya :

100. sayımızda Kıbrıs'tan bize mektup yazan Polis Memuru Bay İskender'in cevabını neşrettik. Hâlen elimizde adresi yoktur. Kendisi arzu ederse adresini bize gönderir, Siz de açık adresinizi yazınız. Mektubu gelirse size göndeririz.

■

Ankara'dan Bay Kâfi Aktaş'a :

Mezopotamya tarihten önceki medeniyet bölgesidir. İnsanlar orada topluca bulunuyordu. Bu yüzden mukaddes kitaplar Peygamberlerin bu bölgelere ve yakınlarına geldiğini yazarlar. Daha sonra Avrupa'da medeniyet başladı ve âlimler yetişti. Fakat ilk Âlimleri veren yine Şarktır. Romen rakamlarının tam olarak kullanılmamasının sebebi çok yer tutmasıdır. Meselâ bir 38 yazmak için (XXXVIII) gibi birçok harf kullanmak lâzım.

■

Tire'den Bayan Saliha Ayberk'e :

Size geç cevap verdiğimiz için özür dileriz. Anlattığınıza göre sizin rahatsızlığınız, Doktorunuzun da söylediği gibi, sadece asabidir. Kendinizi sıkmayınız, fazla yorulmayınız, uzvi kalp hastalıkları çok çabuk anlaşılır. Kuruntu yapmayınız, geçmiş olsun.

■

Kayseri'den Bay Mustafa Alkonak'a :

Dağların yaşını katiyetle tayin etmek mümkün değildir. Erciyaş'ın bir yanardağı olduğu bilinmektedir. Keskinliğini muhafaza ettiği için, daha genç sayılan dağlar arasındadır. Yüksek dağlarda ekseriya kar bulunur. Kok kömüründen değil, maden kömüründen başka maddeler çıkartılır. Kok kömüründen Havagazı ve katran çıkartılır. Katrandan da binlerce, faydalı kimya maddesi elde edilmektedir. Bu arada türlü ilâçlar ve boyalar da vardır.

Henüz 2.5 yaşında olan minik Canâ Kâğıt, daha şimdiden Hayat mecmuasının hayraları arasındadır...

İstanbul'dan Ç. V. ye :

İstanbul'da olduğunuza göre pul satan müesseselere uğrayıp bu sene çıkacak olan Türk pulları kataloğunu alınız. Bütün dünya pullarını gösteren katalok da Haşet kitabevinde vardır. Albümler için pul satan mağazalara bakınız. Pul fiatları kataloklarda yazılıdır. Türk ve ecnebi pullarını yine pul satan müesseselerde bulabilirsiniz.

■

Bor'dan Bay Refik Koşmaz'a :

Tiryaki Hasan Paşa Osmanlı padişahı değildir. Mehmet III. zamanında Kanije kalesini müdafaa etmek ve çok üstün olan düşmanı bozup mağlûp etmekle meşhur olmuş bir ordu komutanıdır. Tiryaki lâkabını içki düşkünlüğü yüzünden aldığını zannetmiyoruz. Dindar bir insandı. Tiryaki, aynı zamanda «hiddetli, asabi, huysuz ve aksi» mânasına da gelir.

■

Samsun'dan Bay Hilmi Alkan'a :

1915 senesinde Rebiülevvel ayının birinci günü 18 ocak pazartesi gününe rastlar. Rumi sene 1333 tür.

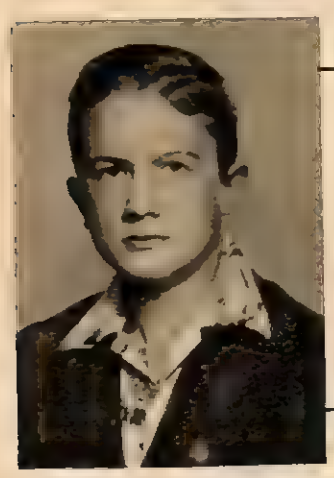

Kadıköy Maarif Koleji orta II öğrencilerinden Ali Haydar Volkan'ın Mevlâna'nın 685. ölüm yıldönümü dolayısiyle yazdığı «Mevlâna ve Rebâb» isimli şiirinin ilk kıtasını veriyoruz :

İşte, dinleyin... çalmakda o yine hazin hazin;
Yine, âşıklarını coşdurup ağlatmakda !..
Çalanıyle ses vermekde için için;
Yine «MEVLÂNA» dan sözler açmakda...

Yıldızınız diyor ki...

(26 ARALIKTAN 1 OCAK'A KADAR :) Önünüzdeki hafta muhitinizde cereyan edecek hâdiseleri merak ederseniz, her hafta doğduğunuz burcu bularak siz de kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Günlük meşgalelerinizin yanısıra neticelendirmekle mükellef olduğunuz bazı meseleler var. His hayatınız her zaman olduğu gibi durgun değil. Sıhhatinizi kontrol etmelisiniz. Yeni sene size şans getirecek.

YENGEÇ BURCU
22 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Hakkınızda söylenenlere aldırmayınız. Gün geçtikçe eski şeyler unutulur. Bu itibarla neşelenmeniz gayet tabiidir. Tetkik ettiğiniz olay müsbet netice verecek. Hafta sonunda güzel bir partide bulunacaksınız.

TERAZİ BURCU
24 EYLÜL - 23 EKİM

Hareketlerinizin takibedilmesine aldırış etmeyiniz. Muhitinizde sizi sevenler ve kıskananlar var. His hayatınız istediğiniz kadar berrak olmasa da ona yakın görülüyor. Maddi durumunuz bir gelişme vadediyor.

OĞLAK BURCU
22 ARALIK - 20 OCAK

Tamamen eski hayatınıza dönmüş bulunuyorsunuz. Esasında bunun bazı mahzurları varsa da şimdilik sizin için ideal bir yaşayış şeklidir. Pek yakında daha müsait şartlara gireceksiniz. İstikbaliniz parlak...

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 20 MAYIS

Tetkik etmekte olduğunuz mevzu derinliklerine inecek kadar enteresan. Teşebbüsleriniz yerinde. Netice almak için uğraşmanız gerekiyor. Bazı şahsi meseleleriniz hallolacak. Yeni yıla neşe ile giriyorsunuz...

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 23 AĞUSTOS

İş hayatınız daha iyi günlere girecek. Çalışmalarınız semereli oluyor. Alacağınız bir haber önünüzde uzanan istikbaliniz için hayli ümit verici olacaktır. Yeni yıl size saadet ve mânevi huzur vadetmektedir...

AKREP BURCU
24 EKİM - 22 KASIM

Şahsi işleriniz yüzünden hayli sıkılmış bulunuyorsunuz. Yakında bundan kurtulacaksınız. Biraz gayret göstermeniz kâfi. Hafta sonu sürprizlerle geçecek. Buna şimdiden hazırlanmalısınız. Sıhhatiniz normal.

KOVA BURCU
21 OCAK - 18 ŞUBAT

Çalışmak, prensip bakımından başlıca gayeniz olmuş. Önünüzdeki bu bir sene içinde de imkân nisbetinde çok çalışacaksınız. Kısa seyahatler yapmanız muhtemeldir. Maddi bakımdan iyi günlerin arifesindesiniz.

İKİZLER BURCU
21 MAYIS - 21 HAZİRAN

Yakın bir gelecekte istediğiniz şeyler olacak. Bir arkadaşınız size güzel sürprizler hazırlıyor. Şayet bugünlerde bir morâl bozukluğuna uğramazsanız bütün sene işleriniz yolunda gider. Sıhatiniz normaldir.

BAŞAK BURCU
24 AĞUSTOS - 23 EYLÜL

Tahmin ettiğiniz şeylerin hiçbiri olmıyacak. Eğer hâdiseleri kendi oluruna bırakıp beklerseniz bu sizin için daha faydalı olur. Bazı şeyler hakkında fikrinize müracaat edenler olabilir. Yeni yılda ümitli olunuz.

YAY BURCU
23 KASIM - 21 ARALIK

Bazı karışık işler arkada kalmış. Halledilmesini istediğiniz bir, iki küçük pürüz de geçip gidecek. Bundan sonra da rahatlıyacaksınız. Yalnız ihtiyatlı olmalısınız. Yeni yıla ümitli ve gayretli gireceksiniz.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Hatalar daima çalışma ile örtülebileceğine göre düşünecek fazla birşey yok demektir. Yeni yıl size uğur getirecek. Yaşayışınızı daha zevkli hale sokacaktır. Bu arada önemli bir haber de alacak, sevineceksiniz...

Çok daha mes'ut...
çünkü KENDİ evlerindeler

YAPI ve KREDİ BANKASI'nda açtıracağınız en az 200 liralık bir hesapla, her 100 liraya bir kur'a numarası alarak, çekilişlere iştirak edebilir ve içinde mes'ut yaşıyacağınız KENDİ evinize kavuşabilirsiniz.

HER 100 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI

YAPI ve KREDİ BANKASI

DONMUŞ DENİZ

— 14 —

YAZAN: WILKIE COLLINS
ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

— BANA masadan birkaç kemik atın. Köpeklerle beraber bana da bir hisse verin.

— Şu adama biraz ekmek ve et veriniz, dedi, yanında da bekleyiniz.

Sefil adam, ekmekle eti, hayvan pençelerindeki ince uzun tırnakları andıran tırnaklariyle yakaladı. Ağzına ilk lokmayı attıktan sonra durdu. Kendi kendine bir şeyler düşündü, sonra ekmekle eti iki parçaya ayırdı. Parçalardan birini omuzunda asılı bulunan eski bir torbaya yerleştirdi. Öteki parçayı da kendisi yemeğe başladı. Steventon sordu :

— Nereden geliyorsun ?

— Denizden.

— Kazaya mı uğradın ?

— Evet.

Steventon, Bayan Crayford'a dönerek :

— Zavallının sözleri doğru olacak sanırım, dedi, garip bir teknenin otuz kırk mil ilerde sahile atılmış olduğunu işittim.

Adama hitaben :

— Ne zaman battınız ?

— Söyliyeceğim. Kulaklarımdan denizin dalgalarını bir türlü çıkaramıyorum. Ne zaman batmıştım ? Ne zaman teknem açık denize açıldı ? Ne zaman dümeni elime alıp açlıkla ve uykusuzlukla mücadele ettim ? Göğsümdeki ağrılar ve başımdaki sancılar ne zaman başladı ? Hepsini unuttum. Düşünemiyorum, uyuyamıyorum, kulaklarımdan bir türlü deniz fışırtıları çıkmıyor. Neden bana bunları sorup duruyorsunuz? Bırakınız da bir parça yiyeyim !

Ona gemiciler bile acımıştı. Biraz içki vermek için subaylarından izin istediler :

— Bizim şişemizde bir parça Grog kaldı, efendim. Adamcağıza verebilir miyiz ?

— Hayhay.

Şişeye, ekmekle ete saldırdığı gibi saldırdı, bir hamlede ağzına götürdü ve sonra durdu. Tekrar kendi kendine bir şeyler düşündü. Şişeyi aydınlığa tutarak içinde ne kadar içki bulunduğunu tesbit ettikten sonra bunun yalnız yarısını içti. Diğer yarısını ihtiva eden şişeyi, yiyecekle birlikte, torbasına koydu. Bu arada ilk defa Bayan Crayford gözüne ilişti :

— Demek içinizde kadın da var ? Ingiliz mi bu ? Genç mi ? Durun, ona yakından bakayım !

Derin bir sükût içinde güzel Ingiliz kadınına uzun baktı.

— Hayır, diyordu, onun çehresi değil. Hayır ! Henüz onu bulamadım.

Bayan Crayford'un duyduğu alâka son haddini bulmuştu. Büyük bir merakla doğrudan doğruya ona hitabetti :

— Kimi bulmak istiyorsunuz ? Karınızı mı ?

Bu suale kelimelerle cevap verdi. Kalın ve kaba sesi, yavaş yavaş hazin ve nazik bir ton aldı :

— Genç... Beyaz ve melûl çehreli... Nazik ve cana yakın gözlü... Yumuşak ve temiz sesli... Genç, sevimli ve merhametli... Zihnimde hiçbir şeyi saklıyamadığım halde onun yüzünü hiç unutamam. Serseri serseri dolaşacağım. Hiç dinlenmeden, uyumadan, ev bark edinmeden... Onu buluncaya kadar dolaşacağım ! Buzların ve karların üstünde; dalgalarla pençeleşerek, karalarda yürüyerek, bütün gece uykusuz, bütün gün uykusuz... Dolaşacağım, dolaşacağım, onu buluncaya kadar dolaşacağım !

Veda makamında elini sallayarak yorgun yorgun dışarı çıkmak üzere geri döndü.

Tam bu esnada Crayford da avlunun kapısını açmış bulunuyordu :

— Klara'nın yanına gelirsen iyi yaparsın.

Dedi ve yabancı adamı görerek :

— Kimdir bu ?

Diye sordu. Kazaya uğrayan adam odanın içinde başka bir ses işitince omuzunun üstünden arkaya baktı. Kılık ve kıyafeti Crayford'un dikkatini çektiği için biraz ona doğru yaklaştı. Bayan Crayford, yanından geçen kocasına şöyle fısıldadı :

— Zavallı bir divane, William ! Deniz kazasına uğramış ve aç kalmış.

Crayford, yabancı adama daha ziyade yaklaşarak :

— Deli mi ? Aman yarabbi ! Yoksa ben rüya mı görüyorum ?

Diyerek yabancının üstüne yürüyüp boğazına sarıldı :

— Richard Wardour ! Sağ ! Frank'ın hesabını verecek !

Diye hiddet saçan bir sesle bağırdı.

Yabancı adam kendini kurtarmaya çalışıyordu. Crayford ise onu bırakmak istemiyor :

— Frank nerede ? Seni alçak seni, Frank nerede ?

Diye bağırıyordu.

— Alçak ? Ve Frank nerede ?

Ağzından bu ad çıktığı esnada Klara da kapıda görünmüştü. Koşarak içeri girip :

— Richard'ın adını işittim ! Frank'ın adını işittim ! Ne demek bu ?

Diye heyecanla sordu. Klara'nın sesini işiten yabancı, Crayford'un dayanamıyacağı bir kuvvetle kendini onun elinden kurtardı. Gemiciler subayların yardımına gelmeden o, uzaklaşmıştı. Odanın yarısını aşmıştı ki Klara ile karşı karşıya geldiler. Zavallı adamın gözlerinde yeni bir ışık parlamıştı; dudaklarından bir tanışma sayhası çıktı. Vahşi bir eda ile elinin birini havaya kaldırdı :

— Buldum !

Diye bağırdı ve hazır bulunanların onu durdurmasına imkân vermeden çıkıp sahile doğru yol aldı.

Aradan dakikalar geçti. sonra, balıkçı kayıklarının karaya çekildiği yerde gemicilerin sevinç naraları işitilmeğe başladı. Herkes işini bırakmıştı. Herkes şapkasını havada sallıyordu. Civardaki yolcular da kendilerini bu heyecana kaptırarak gemicilere katıldılar. Biraz sonra, kolunda birini taşıyan Richard Wardour tekrar kapıda göründü. Güçlük çektiği belliydi. Bayan Crayford'un kolunda zorla duran Klara'nın bulunduğu noktaya soluk soluğa geldi.

— Kurtardım, Klara ! Senin için kurtardım !

Diye bağırarak kolundaki adamı Klara'nın kollarının arasına bıraktı.

Evet ! Bu, Frank'tı ! Fakat ne kadar bitkin ve ne kadar perişan !

Klara hiç cevap vermiyordu; sessiz bir hayranlıkla Frank'a sokulmuştu. Sevgilisini hayatta görmenin çılgınca sevinci içinde onu kurtarana bile bir defa olsun bakmamıştı. Adım adım, ağır ağır, Richard Wardour geri çekilip onları kendi hallerine bıraktı.

Onun son kuvvet ihtiyatı, Frank uğruna harcanmıştı. Durdu, sallandı, titrek elleri dayanacak bir yer arıyordu. Eğer vefalı bir arkadaş imdada yetişmeseydi mutlaka düşecekti. Crayford onu tuttu. Crayford, bir köşede yığılı duran yelken bezlerinin üzerine onu oturttu, başını göğsüne dayadı. Gözlerinden yaşlar akıyordu :

— Richard ! Sevgili Richard ! Hatırla... ve beni affet.

Dedi. Richard ne ona kulak verdi, ne de birşeyler işitti. Sönük gözleri ileride oturan Klara ile Frank'a hâlâ bakıyordu :

— Onu mesut ettim, diye mırıldandı, şimdi artık yorgun başımı, bütün çocuklarını kolları arasında barındıran ana toprağa koyabilirim. Ey gönül, yat ! Yat ki rahat edesin ! (Crayford'a dönerek) Oh, şunlara bak ! Daha şimdiden beni unuttular !

Çok doğru söylüyordu. Herkes yalnız iki kişiyle ilgileniyordu.

Frank gençti, yakışıklı idi ve herkesçe sevilmişti. Subaylar, yolcular ve gemiciler hep onun etrafında toplanmışlardı. Onu kurtaran kahramanı unutmuşlardı. Crayford'un kolları arasında can çekişen adamı !

Crayford, bir kere daha onu kendine getirmeğe çalışarak :

— Richard, benimle konuşsana ! Bu eski arkadaşına birşey söylemek istemez misin ?

Richard cevap verdi :

— Arkadaş?... Gözlerim görmüyor. Arkadaş; dimağım işlemiyor. Bütün hâfızamı kaybettim. Yalnız onu hatırlıyabiliyorum. Hep ölmüş düşünceler... Tek istisnayla hep ölmüş düşünceler !

Durdu. Yüzü değişmişti; düşünceleri, halden maziye sürüklendi. Crayford'a dalgın dalgın baktı; gece yaklaşırken gölgelerin yükselişi gibi onda yüselmeğe başlıyan korkunç hâtıralar içinde kendini kaybetmişti. Şöyle fısıldadı :

— Dikkat et arkadaş ! Frank'a bunları hiçbir zaman söyleme. Öyle zamanlar oldu ki içimdeki şeytan onun canını almaya beni teşvik etti. Ellerimi sandala koymuştum. Şeytanın sesini işittim : «At suya sandalı, ve onu bırak gebersin !» Ellerim sandalda ve gözlerim onun yattığı yerde, bekledim. Ses tekrar ediyordu : «Bırak onu ! Bırak onu !» Derken, uyku içinde, delikanlının inliyerek mırıldandığını işittim : «Sev onu ! Bana yardım ettiği için sev onu, Klara !» Şimdi rüzgâr bu sesi de alıp götürüyordu : «Sev onu, Klara...»

Sesi boğuldu; başı Crayford'un göğsüne düştü. Frank bu manzarayı görmüştü. Kanayan ayağının üstüne kalkarak etrafında toplanan dostlarından ayrılmak istedi. Onu ölümden kurtaranı unutmamıştı :

— Bırakın onun yanına gideyim, diye haykırdı, mutlaka onun yanına gitmeliyim ! Klara gel benimle beraber.

Klara ile Steventon birer koluna girerek ona yardım ettiler. Wardour'un yanına geldiği zaman diz çötü; elini onun göğsüne koydu :

— Richard !

Yorgun gözler tekrar açıldı. Gittikçe zayıflıyan ses bir kere daha işitildi :

— Ah ! Zavallı Frank. Seni unutmadım. Buraya gelip dilendiğim zaman bile unutmadım. Gemilerin gölgesi altında yattığın zaman bile hep seni hatırladım. Yiyecek ve içecekten hisseni ayırdım. Şimdi pek zayıfım. Biraz dinleneyim, Frank, sonra tekrar kuvvetimi toplar, seni gemiye götürürüm.

Artık son dem yaklaşmıştı. Herkes bunu görüyordu. ÖLÜM karşısında erkekler saygı ile başlarından şapkalarını çıkardılar. Ümitsizlik içinde kalan Frank, etrafındaki dostlarına yalvardı :

— Allah aşkına onu kuvvetlendirecek bir şey bulunuz. Yardım ediniz ona. Eğer o olmasaydı ben hiç burada bulunabilir miydim ? O, bütün kuvvetini benim zayıflığıma ekledi. Şimdi bakın ben ne kadar kuvvetliyim ve o, ne kadar bitkin ! Klara ! Bütün karlar ve buzlar üstünde ben hep onun kollarına dayanıyordum. Açık sandalda, kendimden geçmiş bir halde iken bile o daima beni kolladı. Sandalımız kayalara çarpıp parçalandığı zaman beni dalgalardan kurtaran onun elleri oldu. Klara, onunla konuş, onunla konuş !

Ses kısıldı ve Wardour'un göğsüne düştü.

Göz yaşlarının müsaadesi nisbetinde Klara konuştu :

— Richard ! Beni unuttun mu ?

Wardour hâlâ ona bakarak, son bir gayretle elini kaldırıp Frank'ın üstüne koydu, ve :

— Seni unutmak mı ? dedi, eğer seni unutmuş olsaydım onu kurtaracak kadar kuvveti nerede bulabilirdim ?

Bir lâhza sustuktan sonra yüzünü zorlukla Crayford'a çevirerek :

— Dur burada ! Burada şimdi biri vardı, benimle konuşuyordu.

Dedi ve sonra onu tanıyarak :

— Ah, Crayford ! Şimdi hatırladım. Sevgili Crayford ! Yaklaş bana ! Zihnim açılıyor. Fakat gözlerim görmez oldu. Frank'ın hatırı için beni hatırlıyorsun, değil mi ? Zavallı Frank ; Niçin benden yüzünü saklıyor ? Yoksa ağlıyor mu ? Daha yakın gel, Klara ! Son defa yüzüne bakmak isterim. Benim kardeşim Klara ! Öp beni, ölmeden evvel öp beni !

Klara eğildi ve alnından öptü. Wardour'un dudaklarında hafif bir gülümseme titredi. Titreme geçti, yüzünü bir sükûn kapladı. ÖLÜM sükûnu...

Sessizliği, Crayford'un sesi bozdu :

— Kayıp bizim, kazanç onun ! O, en büyük zaferi kazandı; nefsine hâkim olabilmek zaferini ! Ve zafer anında can verdi. Onun bu şanlı ölümüne burada bulunanlar gıpta edecektir.

Açıkta duran gemiden bir top sesi işitildi. Bu, Ingiltere'ye ve vatana avdet için gemiden yapılan bir davetti.

SON

SEÇİM VAR!..

O GÜN ATATÜRK KIZ LİSESİNİN MİKROFONUNDA ÖĞRETMEN MELÂHAT TUKSAVUL ŞU TEBLİĞİ OKUYORDU: «ÖĞRENCİ YÖNETİM KURULU BAŞKANLIĞI SEÇİMİNE 1063 ÖĞRENCİ KATILMIŞ, 457 OYLA SOLMAZ HIZIROĞLU BAŞKAN SEÇİLMİŞTİR. İŞTİRAK NİSBETİ YÜZDE 88 DİR»...

OYUNU BANA VER — Seçimden önce adaylar, yönetmelik çerçevesinde propaganda yapıyorlardı. Nutuklar çekiliyor, el ilânları dağıtılıyor, afişler asılıyordu. Afişlerde «Dans müsabakaları, moda kulübü, kantinde kuyruksuz ağız tadıyla yemek, okul forması istersen oyunu (....) ver» deniliyordu.

TETKİK - TEBRİK — Okulun değerli müdiresi Adnan Eseniş'in koltuğuna o gün Seçim Kurulu Başkanı Ayfer Tanverdi oturdu. Yardımcısı Büke ile itirazları incelediler (üstte). Arkadaşları Solmaz Hızıroğlu'nu tebrik ettiler (solda).

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN
FOTOĞRAFLAR: EROL DERNEK

SEÇİM KUYRUĞU — Seçim günü 1063 öğrenci oyunu kullandı. Seçim kuyruğunun uzunluğu 100 metreye yakındı. Öğrenciler kapalı hücreye girerek diledikleri listeyi mühürlü sandığa atıyorlardı. Gözcüler adayların, öğrencilerin propaganda yapmasını önlüyorlardı. Lisede 5 yıldan beri aralık ayında Öğrenci Yönetim Kurulu seçimleri yapılmaktadır. Hiçbiri bu seneki kadar çekişmeli olmamıştır.

İSTANBUL'UN GARİP TİPLERİ

HACI BURHAN

Adı Burhan. Lâkabı Hacı. 47 yaşında. İstanbul'lu. Esas mesleği bisiklet tamirciliği amma 20 seneye yakın bir zamandan beri Moda deniz hamamlarının bekçiliğini yapıyor. En büyük zaafı tütün. Ancak iki sigara birden yaktığı zaman tütünün lezzetini duyduğu için, 15 seneden beri, iki sigara birden içilen hususi bir çubuk kullanıyor. Çubuk kendi mamulâtı. Transatlantik misali bu çift bacalı çubuğu yalnızken kullanıyor. Herkesin tecessüsüne maruz kalıp rahatsız olmamak için. Kalabalıkta çubuksuz, fakat zincirleme gidiyor. Tütünü, şarabı ve Yedinci'sinden başka kimsesi yok. Yedinci köpeğinin adı. Bundan önceki 1., 2., 3., 4., 5. ve Altıncı'dan kimi eceli ile, kimi de zehirlenerek ölmüş.

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Handan +

Gülücü, güleç, neşeli anlamına gelen Farsça bir kelimedir. Kadın isimleri arasındadır.

Mazhar +

Bu Arapça kelime erkek ismi olarak kullanılmaktadır. Nadiren kadınlarda da görülür. İyilik mevzuunda «Erişmiş, erişen» demektir. Adaşlar arasında, zamanında İstanbul'da gazhane ve terkos suyu kumpanyasını kurmuş olan, valiliklerde bulunduktan sonra İstanbul Şehreminliği yapan Vezir Ahmet Mazhar Paşa, anatomiye dair eserleri ve askeri tıbbiyedeki dersleriyle tanınmış Doktor Hasan Mazhar Paşa, 1952'de vefat eden ruh hastalıkları Ordinaryüs Profesörü Mazhar Osman Uzman da bulunmaktadır.

Sait, Saide +

«Mutlu, saadetli» anlamına gelen Arapça kadın ve erkek isimlerindendir. Adaşlar arasında edip ve gazetecilerimizden Kemalpaşazade Sait Bey, muhtelif okullarda resim hocalığı yapan, portreci Tekezade Ressam Sait Bey, Osmanlı Hükümetinin dürüst tanınmış devlet adamlarından Dahiliye Nazırı Sait Efendi, Selim III ve Mahmut II zamanlarında musikideki kudretiyle tanınmış ve iyi karagöz oynattığı için «Hayali» lâkabını almış olan Musahip Sait Efendi, zamanımızın tanınmış hikâyecilerinden merhum Sait Faik Abasıyanık da vardır.

Sevil +

Yeni neslin kız çocuklarına konulan öz Türkçe isimlerdendir. «Sevgiye nail ol» demektir.

Dikmen

Yeni neslin kız ve erkeklerinde kullanılan bu isim Türkçedir, «Şâhika, zirve» anlamına gelir. Kelime Nezahat Adula tarafından bestelenen şu millî türkünün güftesinde geçmektedir :

«Ankaranın dikmen kızı elleriride kınası,
Sakaryada gazi oldu, kahramandır atası.»

Nezih, Nezihî, Nezihe +

Kadın ve erkek isimleri arasında bulunan bu Arapça kelimeler «Temiz ahlâklı» demektir. «Zavallı Necdet», «Hanım Mektupları», «İzah ve istizah» isimli eserleriyle tanınmış ve asıl adı Ömer Lütfi olan Saffet Nezihi, romancılık sahasında tanınmış kadın yazarlarımızdan Nezihe Muhittin Hanım da adaşlar arasındadır.

Pûlât +

Farsçada «çelik» demektir. Erkeklerde isim olarak kullanılır.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenilmiştir.

ZEYTİN

Zeytin, medeniyetlerin beşiği olan Akdeniz bölgesi sakinlerinin öteden beri başlıca gıdasıdır. Din kitaplarının hemen hepsinde adı geçen bu kara meyvanın kehribar sarısı yağı aynı zamanda medeniyetlerin asırlar boyunca tek ışık kaynağı olmuştur. Henüz petrolün meçhul bir madde olarak toprağın derinliklerinde yattığı devirlerde Antalya civarında zeytinyağı akıtmak için bugünkü anlemda pipe-line'ların döşenmiş olduğu bir hakikattir. Zeytin ağacının kendine has güzelliği türlü şekillerle sanatçılar tarafından konu olarak ele alınmış, Eski Yunan mitolojisine girmiştir. Kudüs civarındaki kutsal zeytindağı on üçüncü asırdan itibaren Rembrandt'a kadar dünya şaheserlerine mevzu olmuştur. Geçen asrın dâhi ressamı van Gogh, güney Fransa'nın parlak güneşi altında yıkanan Arles manzaralarına gene ona motif olarak zeytin ağacını işlemiştir... Biz ağacın güzelliğini sanatkârlara bırakıp tanesini ele alalım. Zeytinin faydaları o kadar çoktur ki saymakla tükenmez. Onun için başlıcalarını saymakla yetinmek zorundayız.

• ZEYTİN UZVİYETİ TEMİZLER

Zeytin yüzde 15 ilâ 20 nisbetinde tabiî yağ ihtiva eder. Bu yağ karaciğeri temizlemesi ve dalağın görevini kolaylaştırması bakımından çok önemlidir. Gene bu yağ barsaklarda birikmiş posaları herhangi bir kolik'e meydan vermeden en tabiî şekilde defeder. Hasılı zeytinyağı harika bir müleyyindir. Barsakları tembel olanlara her sabah aç karnına bir çorba kaşığı zeytinyağı içmelerini tavsiye ederiz.

• ZEYTİN DİŞ ÇÜRÜMELERİNE KARŞI ÇOK TESİRLİDİR

Zeytinde bol miktarda D vitamini mevcuttur. Bu vitamin bünyenin inkişafı için son derece elzemdir. Çünkü D vitamini kemik ve kıkırdakların esasını teşkil eden fosforla kirecin bağlayıcı maddesidir. Kemik zafiyetine istidatlı olan çocuklara bu bakımdan bol zeytin ve zeytin yağının verilmesini tavsiye ederiz. Zeytin ve yağının bol miktarda istihlâk edildiği bölgelerde yaşayanların takma diş kullanmadan, tabiatin verdiği inci gibi dişlerle ömür tükettikleri bir hakikattir. Hasılı zeytin, birçok hastalıkların başlangıcı olan diş çürümelerine engel olması bakımından son derece önemlidir.

• ZEYTİN KUVVET VERİR

Zeytinde bol miktarda potasyum vardır. Bu madenî tuz hazmı kolaylaştırma hassasına sahiptir. Ama zeytinin çok iyi çiğnenmesi icabeder. Aksi halde hazmı büsbütün zorlaştırması işten bile değildir. Potasyum guddeleri besler ve bedenî yorgunluk tevlit eden toksinleri tahrip ederek yeniden kuvvet bulmamıza yol açar.

• ZEYTİN ÖNEMLİ BİR PANZEHİRDİR

Zeytinyağının küçümsenmiyecek bir panzehir olduğu daha eski Yunanlılar zamanında biliniyordu. Zeytinyağı hakikaten, zehirleri zamanında çepeçevre sararak tecrit eder ve vücut tarafından hazmına veya bünyeye intibakına engel olur.

• ZEYTİN SAÇLARIN DÖKÜLMESİNİ ÖNLER

Bazı hekimler zeytinyağının saç dökülmesine mâni olduğunu ileri sürerler. Bu konu ile ilgili olarak on günlük bir tedavi tavsiye edenler vardır. On gün müddetle akşamları yatmadan önce saç diplerini bol zeytinyağı ile iyice ovunuz. Yastığınıza bir havlu sererek öylece yatınız ve ertesi sabah başınızı ılık su ve sabunla yıkayınız.

• YEŞİL ZEYTİNE DİKKAT

Yeşil salamura zeytinlerin acılığını almak ve asidini indirmek için sudkostik ile yıkandıkları vakidir. Bu itibarla bu tip zeytinlerden fazla miktarda yenmemesini tavsiye ederiz. Buna mukabil kara zeytini arzu ettiğiniz kadar yiyebilirsiniz. Zararı yok, faydası ise pek çoktur.

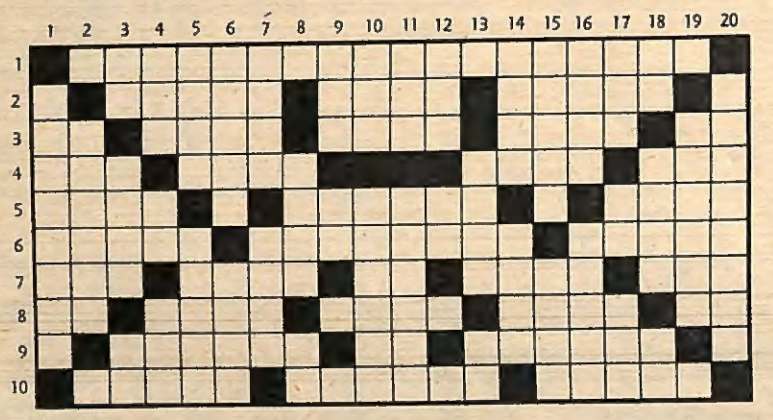

BİLMECE

SOLDAN SAĞA : 1: Osmanlı İmparatorluğunun meşhur Yanya Valisi. 2: Basılı eser — Altmış dakika — İlgi. 3: Yerden biten — Sağlam — Yazı — Sulu pilâv — Tersi gramer takısı. 4: Teessüf nidası — Nakit — Derde çare — Beraber. 5: Zenci — Altmış saniye — Boş, lüzumsuz, yersiz. 6: Güzel — Kâğıtlı şekerlerden — Penisilin ölçüsü. 7: Gözden mahrum — İranlılara böyle demek yersizdir — Arapça su — Tekdir — Tersi meydanda kalmış ölü. 8: Arapçada beraber anlamına gelen kelime başı takısı — Yeni terim vasıta veya âlet — Bir cins sinir hastalığı — Tersi göze görünmiyen güzel mahlûk — Bir soru. 9: Daha çok nakışta kullanılan kumaş — Nota — İmamlık. 10: Kadının başlıca ödevlerinden — Temadi ettiren — Büyümüş civcivlere verilen isim.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1: Peşinden koşma. 2: İç ekmek ve balık yumurtasiyle yapılan bir salata. 3: Yama — Kusur — Hane. 4: Döküm cinsi — Geometri terimi — İstikbal. 5: Yabancı spor terimlerinden — Süprüntü küreği. 6: Çiftlik hayvanları — Namaz yeri. 7: Yunanistan'da bir bölge — İnatçı hayvanlardan. 8: İnsan — Kısaltılmış kelime. 9: Tersi şart edatı — Hicap. 10: İsim — Vapur odası. 11: Farsça dilsiz — Eski aşhane. 12: Maaş terimi — Tersi ek. 13: Kızgın demirle yak — Nüzûl et 14: Tarihte devri olan çiçek — İşte sebat. 15: Ek — Zenci. 16: Vatikan'da oturan — İdrar hastalığı. 17: Ağa demektir — Lâhza — Bazı insanlar bu kelimenin tersi söylenmeden leblebiyi anlar. 18: Alkış sesi — Kukla tiplerinden — Tersi köpek. 19: Ulaştıran. 20: Mercekler

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

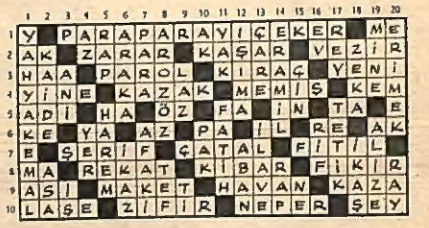

KARİKATÜR

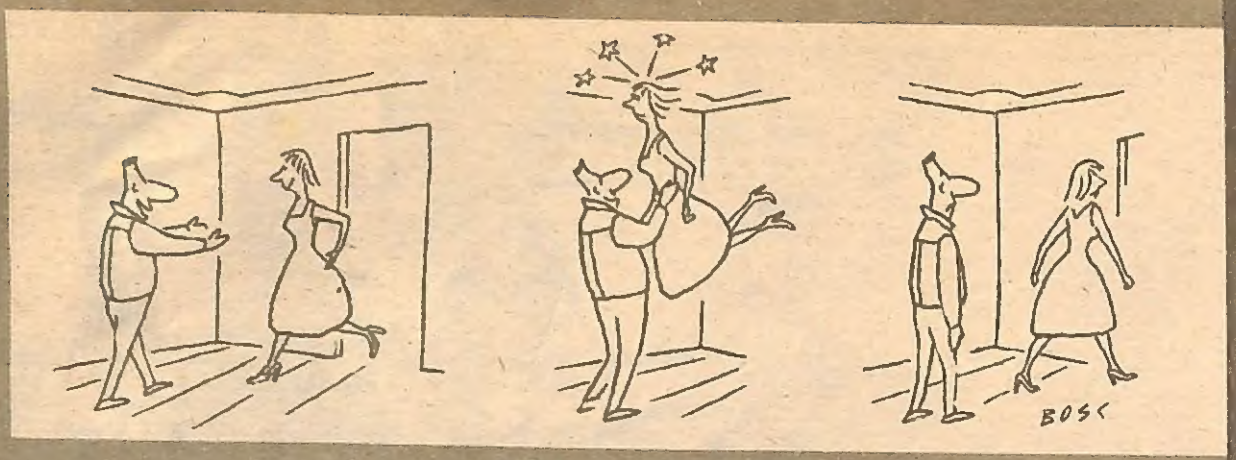

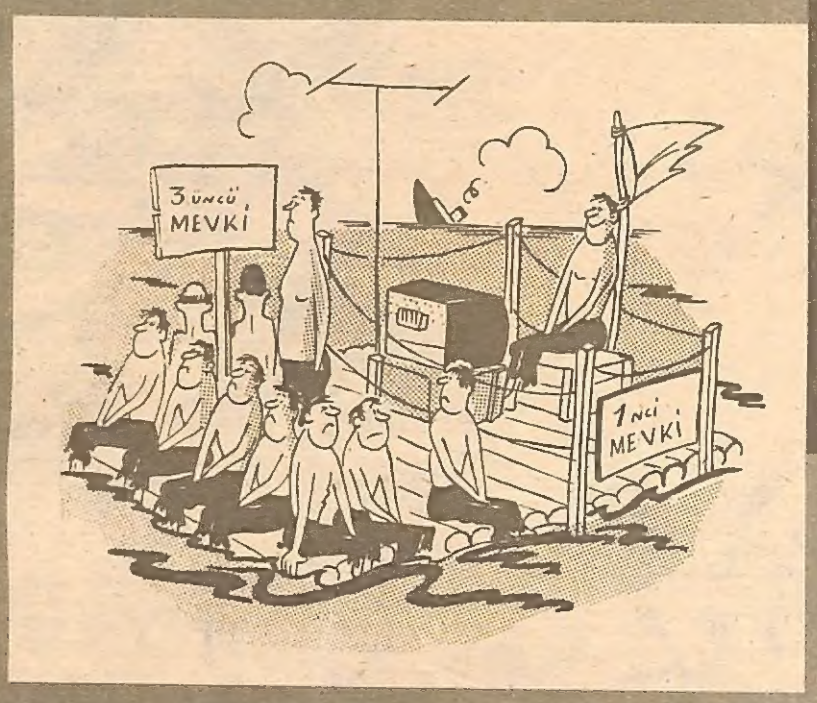

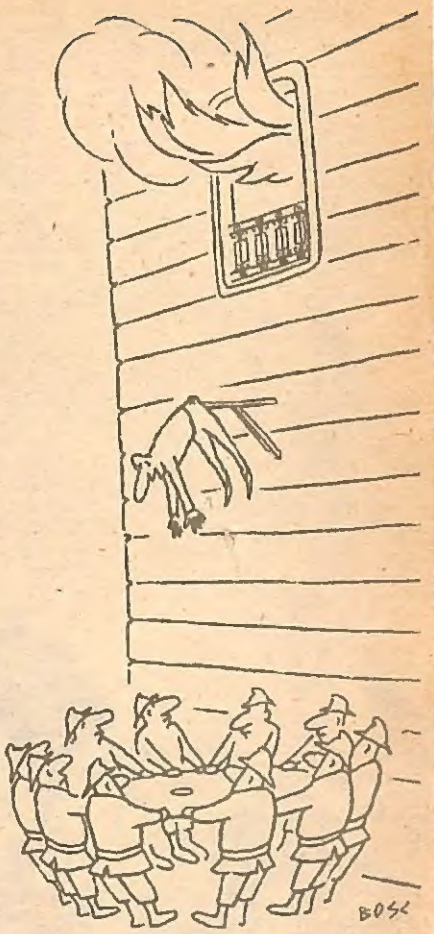

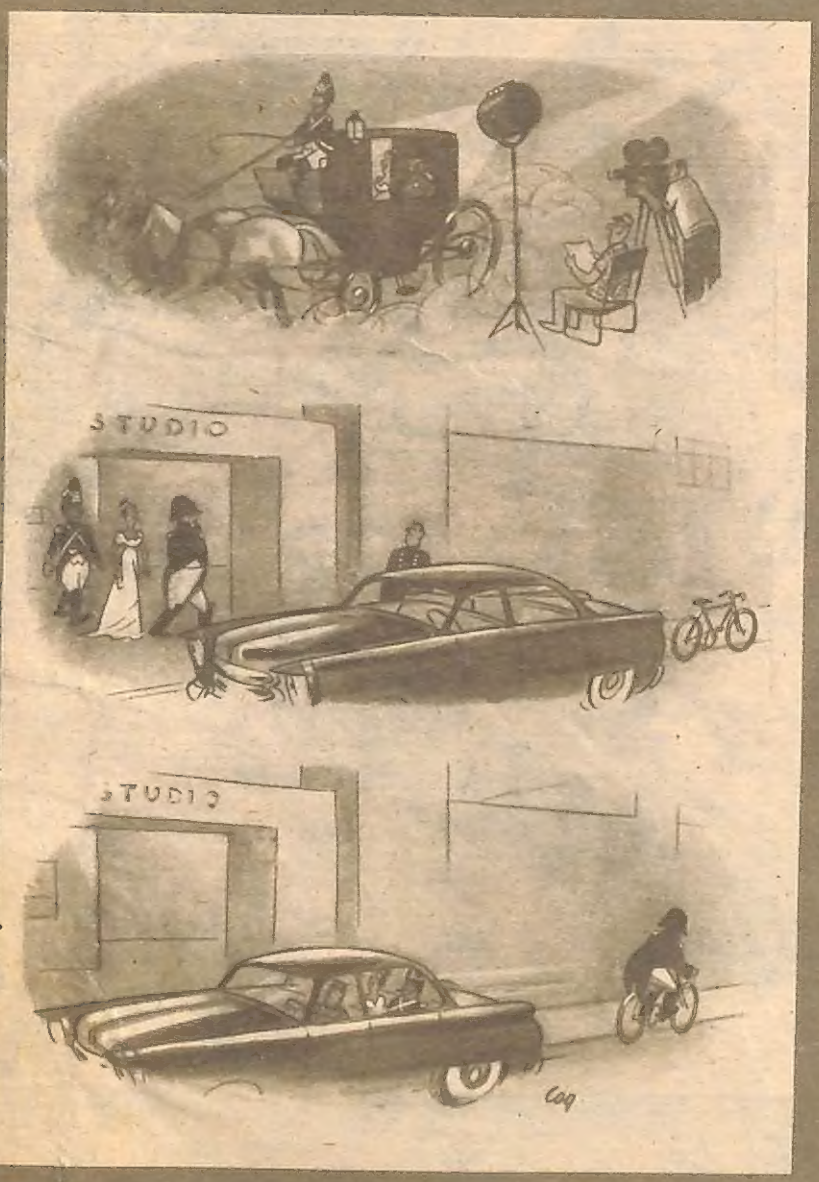

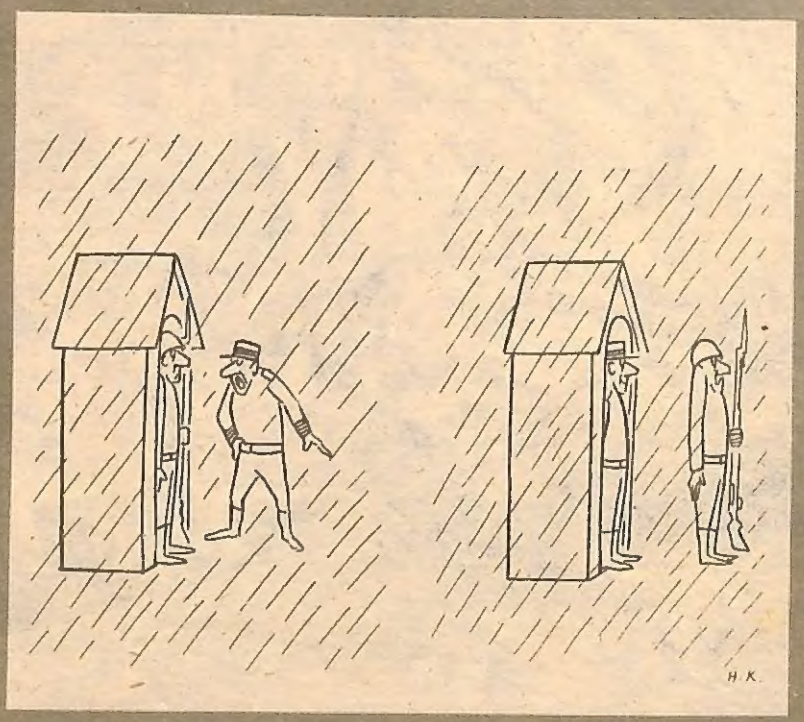

Bu sahifede çıkan karikatürlerin telif hakları HAYAT mecmuası tarafından satın alınmıştır.

Hayat

SENELERDEN SONRA — Uskumru beş yıldır kayıplara karışmıştı. Büyük balıkların şerrinden kurtulup insanoğlunun eline düşenler de 12 liradan aşağı inmiyordu. Karadeniz'de semizleyip yumurtlamak için Marmara'ya geçmeğe başladığı kasım sonundan beri bol bol çıkıyor. Ne ağ yetişir oldu, ne olta. Kilosu da 5 lira. Marmara'da yumurtlayıp nisan ve mayıs aylarında Karadeniz'e geç bollukta olursa çirozu da sofraları süsleyecek demektir. Marmara zayıftır ki kıyılara sürüne sürüne geçer. Kepçe ile avlanır. En yağ sonlarına kadardır. En yağsız zamanı da şubat. (FOTOĞRAF